

NOWINY RZESZOWSKIE

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok I. Rzeszów — Przemyśl — Krosno, 22 grudnia 1949 Nr. 99

„Wasze genialne kierownictwo jest drogowskazem kierującym i organizującym, jest źródłem siły duchowej naszego Państwa“

Pismo gratulacyjne KC WKP (b) i Rady Ministrów ZSRR

do Józefa Stalina

MOSKWA. KC WKP (b) i Rada Ministrów ZSRR wystosowały następujące pismo gratulacyjne do Józefa Stalina:
DO TOWARZYSZA STALINA — WIELKIEGO WODZA I NAUCZYCIELA, KONTYNUATORA NIESMIERTELNEGO DZIEŁA LENINA.

**DROGI PRZYJACIELU,
TOWARZYSZU BRONI,
NAUCZYCIELU I WODZU!**

Komitet Centralny Wszecchnarodowej Komunistycznej Partii Bolszewików i Rada Ministrów ZSRR w dniu 70-tej rocznicy Twoich urodzin, serdecznie pozdrawia Ciebie, Wielkiego Towarzysza Bronii i Przyjaciela Lenina, Genialnego Kontynuatora Jego Niesmiertelnego Dzieła, nieustraszonego Budowniczego Komunistów, naszego mądrego Nauczyciela i Wodza!

Wraz z Leninem tworzyłeś, Towarzystwo Stalin, Partię Bolszewików, w ścisłej przyjacielskiej współpracy z Leninem opracowywałeś ideologiczne, organizacyjne, taktyczne i teoretyczne podstawy bolszewizmu, hartowałeś Partię w surowych walkach o wyzwolenie ludzi pracy i przekształciłeś ją w najpotężniejszą na świecie Partię Rewolucyjną.

Jako nieustraszony rewolucjonista, genialny teoretyk i wielki organizator, poprowadziłeś wraz z Leninem pewnie i śmiało, stanowczo i rozważnie Partię i klasę robotniczą do powstania zbrojnego i do Rewolucji Socjalistycznej.

Byłeś, Towarzystwo Stalin, wraz z Leninem inicjatorem i Wodzem Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej oraz założycielem pierwszego na świecie Radzieckiego Państwa Socjalistycznego robotników i chłopów. W latach wojny domowej i obcej interwencji Twój geniusz organizatora i dowódcy poprowadził na ród radziecki i jego bohaterską Armię Czerwoną do zwycięstwa nad wrogami ojczyzny.

Pod Twoim Towarzystwem Stalin, niezwykłym kierownictwem dokonano olbrzymiej pracy, tworząc narodowe republiki radzieckie i jednocząc je w jedno państwo związkowe — ZSRR.

Gdy śmierć przerwała nie życia Wielkiego Lenina, Ty, Towarzystwo Stalin, wzniosłeś wysoko owianą chwałą sztandar Lenina i poprowadziłeś naszą Partię odważnie i zdecydowanie po drodze leninowskiej. Partia Bolszewików, silna wiernością wobec leninizmu, torowała niebezpieczny i jędrze w historii szlak budowy socjalizmu w kraju otoczonym pierścieniem państw kapitalistycznych.

Wprowadzając w życie opracowany przez Ciebie gigantyczny program socjalistycznego uprzemysłowienia naszego kraju, naród radziecki w okresie niezwykle krótkim w historii przekształcił zacofaną pod względem techniczno-gospodarczym Rosję w przodujące mocarstwo przemysłowe. Z imieniem Twoim związana jest realizacja potężnych pięcioletek socjalistycznych, olbrzymi przemysłowe, nowe gałęzie przemysłu, które odegrały decydującą rolę we wzmacnieniu zdolności obronnej naszego państwa.

Pod Twoim mądrym kierownictwem Tow. Stalin, nastąpił na wsi w roku 1929 historyczny zwrot, równoznaczny w swych konsekwencjach z rewolucyjnym przewrotem w październiku 1917 r. Partia Komunistyczna przeprowadziła całkowitą kolektywizację gospodarki rolnej i na tej podstawie — likwidację kulaków jako klasy. W wyniku zwycięstwa ustroju kolchozowego i mechanizacji gospodarki rolnej, ugruntowało się na wsi radzieckiej nowe życie socjalistyczne, które wyzwoliło pracujące chłopstwo od niewoli, ruiny i nędzy.

Pod przewodnictwem naszej Partii z ukończonym Stalinem na czele. Związek Radziecki stał się potężnym przemysłowo-kolchozowym mocarstwem. — Krajem Zwycięskiego Socjalizmu. Zbudowaliśmy socjalizm, — naród radziecki zlikwidował raz na zawsze wyzysk człowieka przez człowieka, stworzył nowy ustrój społeczny i państwowy, wolny od kryzysów i bezrobocia, oraz zanawiający nieustanny wzrost materialnego i kulturalnego poziomu mas pracujących. — Konstytucja ZSRR, słusznie nazwana przez naród Konstytucją Stalinowską, utrwaliła gigantyczne zwycięstwa socjalizmu, stała się siłą przyciągającą, gwarantującą przewodnią dla całej pracującej ludzkości.

Opierniac się na niezwykle bogatym doświadczeniu istnienia Kraju Rad. stworzyłeś Towarzystwo Stalin, naukę o Państwie Socjalistycznym, stanowiącą jednolitą i skończoną całość. Rozwijając leninizm, doszedłeś do genialnego wniosku o możliwości zbudowania komunizmu w naszym kraju i o konieczności zachowania wierności w ustroju komunistycznym. Jesteś pozostałością kapitalistycznego otoczenia.

Wniosek ten dał Partii i narodowi jasną perspektywę walki o zwycięstwo komunizmu.

Z imieniem Twym, Towarzystwo Stalin, związane jest rozstrzygnięcie jednego z najważniejszych zagadnień rewolucji — kwestii narodowej.

Narody dawniej uciskane osiągnęły w bratniej rodzinie narodów radzieckich niebywały rozkwit polityczny, gospodarczy i kulturalny. Natchniona przez Ciebie przyjaźń narodów ZSRR stała się wielką zdobyczą Rewolucji — jednym ze źródeł potęgi naszej Socjalistycznej Ojczyzny. Wraz ze zwycięstwem socjalizmu, niezniszczalna stała się jedność moralno polityczna narodu radzieckiego, nierozdzielnie zespolonego wokół Partii Lenina-Stalina.

Naród nasz ożywiony jest płomiennym, życiodajnym patriotyzmem radzieckim. Pod Twoim przewodem Partia Bolszewików dokonała prawdziwej rewolucji kulturalnej w ZSRR.

W każdej przemianie, dużej czy małej, podnoszącej naszą Ojczyznę na coraz wyższy poziom, jest Twoja mądrość, Twoja niepojęta energia i żelazna wola.

Jest szczęściem dla nas, szczęściem dla naszego narodu, że Wielki Stalin, jako Przywódca Partii i Państwa, kieruje i inspirować twórczą pracę narodu radzieckiego dla rozkwitu naszej pełnej chwały Ojczyzny. Pod Twoim przewodem, Towarzystwo Stalin, Związek Radziecki stał się wielką i niezwykłą siłą.

Gdy Niemcy hitlerowskie narzuciły wojnę Związkowi Radzieckiemu, i nad Ojczyznę naszą zawisło śmiertelne niebezpieczeństwo, stanąłeś Towarzystwo Stalin na czele zbrojnej walki narodu radzieckiego przeciwko faszystom — najzacieklejszemu wrogowi ludzkości; zmobilizowałeś wszystkich ludzi radzieckich do wielkiej wojny w obronie ojczyzny; dałeś narodowi radzieckiemu i jego siłom zbrojnym natchnienie do legendarnych, bohaterskich czynów. Partia Lenina-Stalina zjednoczyła wysiłki frontu i zaplecza. Twój geniusz wojskowy i organizatorski dał nam zwycięstwo nad Niemcami faszystowskimi i imperialistyczną Japonią. Jako Wielki Dowódca Wojskowy i Or-

(Dokończenie na stronie 2)

Str. 2-ga
Przebieg Akademii Centralnej
w Warszawie

Str. 7-ma
Sprawozdanie
z Wielkiej Akademii
Stalinowskiej
w Rzeszowie

JOZEF STALIN
Wódz światowego obozu pokoju i postępu

Generalissimus Stalin odznaczony orderem Lenina

MOSKWA. Prezydium Rady Najwyższej ZSRR wydało następujący dekret:

W związku z 70-tą rocznicą urodzin Towarzysza J. W. Stalina, biorąc pod uwagę Jego wyjątkowe zasługi na polu wzmocnienia i rozwoju Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, budownictwa komunizmu w naszym kraju, rozgromienia najeźdźców i niemiecko-faszystowskich i japońskich imperialistów, jak również na polu odbudowy i dalszego rozwoju gospodarki narodowej ZSRR w okresie powojennym postanawia się odznaczyć TOWARZYSZA J. W. STALINA ORDEREM LENINA.

Przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR
(—) SZWERNIK

Sekretarz Prezydium Rady Najwyższej ZSRR
(—) GORKIN

Moskwa, Kreml, dnia 20 grudnia 1949 r.

Międzynarodowe Nagrody Stalinowskie Dekret Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

MOSKWA. Dekretem Prezydium Rady Najwyższej ZSRR postanowiono:

1 Ufundować Międzynarodowe Nagrody Stalinowskie „za działalność na polu utrwalania pokoju między narodami“.

Nagrody te będą przyznawane obywatelom któregośkolwiek kraju świata, niezależnie od ich poglądów politycznych, wierzeń religijnych i różnic rasowych za wybitne zasługi na polu walki przeciwko podlegaczom wojennym i o utrwalenie pokoju.

2 Osoby, odznaczone Międzynarodową Nagrodą Stalinowską otrzymają: a) dyplom laureata Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej, b) złoty medal z wizerunkiem J. W. Stalina, c) nagrodę pieniężną w kwocie 100 tysięcy rubli.

3 Międzynarodowe Nagrody Stalinowskie „za działalność na polu utrwalania pokoju między narodami“ przyznawane będą co rok w ilości od pięciu do dziesięciu przez specjalny Komitet Międzynarodowych Nagród Stalinowskich powoływany przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR spośród przedstawicieli sił demokratycznych różnych krajów świata.

4 Nagrody przyznawane w rocznicę urodzin J. W. Stalina — 21 grudnia każdego roku.

Pierwsze nagrody przyznać w 1950 roku.
Przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR (—) Szwerinik,
Sekretarz Prezydium Rady Najwyższej ZSRR (—) Gorkin.
Moskwa, Kreml, dnia 20 grudnia 1949 roku.

„Wasze genialne kierownictwo jest drogowskazem kierującym i organizującym, jest źródłem siły duchowej naszego Państwa”

(Ciąg dalszy ze strony 1)

organizator Zwycięstwa stworzyłeś Towarzyszu Stalin przodującą radziecką naukę wojskową. Kierowane przez Ciebie bitwy to wspaniałe przykłady operacyjnej i strategicznej sztuki wojennej.

Wychowane i wykształcone przez Ciebie doskonałe kadry wojskowe, zrealizowały zaszczytne stalinowskie plany rozgromienia wroga. Wszyscy uczeni ludzie na świecie, wszystkie przyszłe pokolenia będą sławić Związek Radziecki i Ciebie, Towarzyszu Stalin, jako tego, który zbawił światową cywilizację od faszystowskich bandytów.

W warunkach powojennych cały naród radziecki, kierując się Twoimi wskazaniami, rozwiniął swą twórczą inicjatywę, aby jak najszybciej zlikwidować skutki wojny, urzeczywistnić gigantyczne plany dalszego rozwoju gospodarki narodowej i kultury kraju socjalizmu, aby podnieść dobrobyt ludzi pracy. Leninowsko-Stalinowskie idee o współzawodnictwie socjalistycznym, są dla radzieckich patriotów natchnieniem do nowych wspaniałych osiągnięć na froncie pracy. Rozbudziły one wielką energię w sercach milionów ludzi radzieckich w imię realizacji wielkiego celu — zwycięstwa komunizmu.

Z największą stanowczością i przenikliwością nadajesz Towarzyszu Stalin, kierunek polityce zagranicznej Związku Radzieckiego, walcząc o pokój i bezpieczeństwo dużych i małych narodów. Wzrósł niepomniernie autorytet międzynarodowy ZSRR jako ostoji pokoju i demokracji.

Ludzie pracy krajów kapitalistycznych i kolonialnych widzą w Tobie wiernego i nieugiętego Rzecznika Pokoju i Obronę żywotnych interesów narodów wszystkich krajów. Wzniesiłeś w sercach wszystkich prostych ludzi na całej kuli ziemskiej niezachwianą wiarę w słuszną sprawę walki o pokój na świecie, o niezależność narodową ludów, o przyjaźń między narodami.

Związek Radziecki odegrał pod Twoim kierownictwem, Towarzyszu Stalin, decydującą rolę w wyzwoleniu mas pracujących krajów demokracji ludowej od ciemnic faszystowskich, spod jarzma kapitalistów i obszarników. Narody tych krajów ożywione są uczuciem wdzięczności do Ciebie, za tą bezinteresow-

ną braterską pomoc, jakiej udzielił im Związek Radziecki w ich rozwoju gospodarczym i kulturalnym.

Wielki Koryfeusz nauki! Twe klasyczne dzieła, rozwijające teorię marksistowsko-leninowską w odniesieniu do nowej epoki, epoki imperializmu i rewolucji proletariackich, epoki zwycięstwa socjalizmu w naszym kraju, są największym skarbem ludzkości, encyklopedią rewolucyjnego marksizmu.

Z dzieł tych ludzie radzieccy i czołowi przedstawiciele mas pracujących wszystkich krajów czerpią wiedzę, pewność i nowe siły w walce o zwycięstwo sprawy klasy robotniczej znajdującej odpowiedź na najbardziej palące zagadnienia współczesnej walki o komunizm. Twe prace w kwestii narodowo-kolonialnej oświecają jasnym płomieniem drogę narodowo-wyzwolenczego ruchu ludów w krajach kolonialnych i zależnych. Olbrzymie sukcesy sił pokoju, demokracji i socjalizmu opromienione są leninowską -stalinowską myślą rewolucyjną.

Wielki Budowniczy Komunizmu! Uczysz wszystkich bolszewików, aby stawiali sobie i innym wysokie wymagania, uczysz śmiałej krytyki niedociągnięć i uprzedzasz, że nie wolno poprzestawać na tym co osiągnięto i upajać się sukcesami. Uczysz, że krytyka i samokrytyka to skuteczna broń w walce o komunizm, że nieodzownymi cechami kadr partyjnych i radzieckich powinna być bolszewicka skromność, troskliwe i pełne uwagi ustosunkowanie się do potrzeb ludu, wysoka ideeowość i wierność zasadom w walce przeciwko wszystkim przejawom ideologii burżuazyjnej.

Drogi Towarzyszu Stalin! Zawsze uczyłeś i uczysz nas, bolszewików, byśmy byli takimi, jakimi był Wielki Lenin, byśmy, nie szczędząc sił, służyli swemu narodowi, byśmy przyczyniali się wszechstronnie do dalszego rozkwitu naszej ukochanej ojczyzny i byśmy czynili wszystko dla zwycięstwa komunizmu.

Partia Bolszewicka, naród radziecki i cała postępująca ludzkość widzą w Tobie Nauczyciela i Wodza, genialnego kontynuatora nieśmiertelnego dzieła Lenina.

Imię Stalina jest najdroższym imieniem dla naszego narodu, dla prostych ludzi na całym świecie. Imię Stalina — to symbol przyszłego zwycięstwa komunizmu.

Serca ludzi radzieckich i milionów ludzi pracy na całej kuli ziemskiej przepełnione są gorącą miłością do Ciebie — Wielki Stalinie!

Wielkie to szczęście żyć i tworzyć w naszym radzieckim kraju, należeć do Partii Lenina-Stalina, do bohater- skiego pokolenia ludzi radzieckich,

k którzy w epoce stalinowskiej walczą pod kierownictwem Stalina o triumf komunizmu!

Przyjmij Nauczycielu nasz i Wodzu, nasz Najlepszy Przyjacielu i Towarzyszu broni, serdeczne życzenia długich lat zdrowia i owocnej pracy dla dobra Partii Bolszewickiej, naro-

du radzieckiego, dla szczęścia mas pracujących całego świata.

NIECH ŻYJE NASZ UKOCHANY STALIN!

Komitet Centralny Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii Bolszewików.

Rada Ministrów ZSRR.

Gratulacje Rady Najwyższej ZSRR dla Generalissimusa Stalina

MOSKWA. W Moskwie opublikowano następujące pismo gratulacyjne Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, wystosowane do Józefa Stalina.

DROGI TOWARZYSZU!

W dzień Waszego sławnego 70-lecia Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, gorąco pozdrawia Was — Wielkiego Wodza narodów ZSRR, genialnego kierownika radzieckiego państwa socjalistycznego.

Przeszło 50 lat swego życia poświęciliście walce o zwycięstwo komunizmu. Wraz z Leninem utworzyliście naszą bohaterką, komunistyczną Partię bolszewików, Partię nowego typu, Partię rewolucji socjalistycznej.

Wraz z Leninem na czele Partii bolszewickiej, poprowadziliście rosyjską klasę robotniczą, a z nią i wszystkie masy pracujące naszej Ojczyzny do zwycięstwa Wielkiej Rewolucji Październikowej. Wraz z Leninem stworzyliście wielonarodowe państwo radzieckie — Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, który stanowi żywe ucieleśnienie braterskiej przyjaźni narodów i reprezentuje system organizacji państwowej, gdzie kwestia narodowa i problem współpracy między narodami rozwiązane są w taki sposób, w jakim

nie mogą być rozwiązane w żadnym państwie kapitalistycznym.

Po śmierci Lenina Wy zespoliliście Partię wokół Leninowskiego Komitetu Centralnego i mobilizowaliście siły narodu do dalszej walki o całkowite zwycięstwo socjalizmu w naszym Kraju W warunkach nowej epoki historycznej Wy, Towarzyszu Stalin, rozwinięliście i wzbogaciliście leninizm. Wy daliście wszechstronne uzasadnienie nauki leninizmu o możliwości zwycięstwa socjalizmu w jednym kraju, otworzyliście przed naszymi narodami szeroką perspektywę zbudowania społeczeństwa komunistycznego w warunkach otoczenia kapitalistycznego.

Pod Waszym kierownictwem Partia bolszewików rozgromiła przekłetych wrogów narodu, usiłujących zagrozić mu drogę do socjalizmu, zmiołła ich do śmietnika historii.

W naszym kraju, pod Waszym kierownictwem, zrealizowano budowę społeczeństwa socjalistycznego, dokonano głębokich światowo-historycznych przemian, które do gruntu zmieniły ekonomiczne, socjalne i duchowe oblicze naszej ojczyzny. Związek Radziecki w krótkim okresie historycznym przekształcił się z rolniczego i zacofanego kraju w potężne przemysłowe mocarstwo świata. Wiele gospodarstw chłopskich na podstawie zwycięstwa ustroju kolchozowego wprowadzone zostały na drogę wielkiej socjalistycznej gospodarki rolnej

Wy jesteście twórcą podstawowej ustawy radzieckiego państwa socjalistycznego, którą naród nasz słusznie nazwał Konstytucją Stalinowską, albowiem reprezentuje ona zbiór gigantycznych zwycięstw narodu radzieckiego, osiągniętych pod Waszym kierownictwem. W państwie radzieckim, które jest najbardziej demokratycznym państwem na świecie, na zawsze unicestwiono klasy eksploatatorów i zniesiono wyzysk człowieka przez człowieka. Człowiek w Związku Radzieckim wyzwolony został od wszystkich kajdan ucisku ekonomicznego, politycznego i narodowego, ludzie korzystają z dobrodziejstw ustroju socjalistycznego, który nie zna kryzysów i bezrobocia i który gwarantuje niepowstrzymany rozwój dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego wszystkich ludzi pracy. Konstytucja Stalinowska uznaje nasz naród moralnie i politycznie do walki o całkowite zwycięstwo komunizmu.

W latach wielkiej wojny w obronie ojczyzny wystąpiłiście jako genialny strateg wojskowy i największy dowódca wszystkich czasów i narodów. W obliczu śmiertelnego niebezpieczeństwa zespoliliście narody radzieckie do walki z wiarołomnym wrogiem. Z Waszym imieniem na ustach, z Waszym imieniem, symbolizującym płomienny patriotyzm radziecki i bezgraniczną wiarę w zwycięstwo naszej słusznej sprawy, bo-

haterska armia radziecka złamała kregosłup bestii hitlerowskiej, wypędziła ją z świętych granic naszej ojczyzny i dobiła w jej własnym łogowisku.

Pod Waszym kierownictwem kraj nasz w niezwykle krótkim okresie czasu przywrócił i przekroczył przedwojenny poziom rozwoju gospodarki narodowej, osiągnął znaczne podniesienie dobrobytu materialnego narodu, dalsze wzmocnienie swej potęgi wojskowo-ekonomicznej.

Wprowadzając w życie Wasze wskazania o organizacji nowego potężnego rozwoju gospodarki narodowej, naród radziecki pewnie i z powodzeniem kontynuuje przerwana przez wojnę drogę stopniowego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu.

Związek Radziecki pod Waszym kierownictwem prowadzi zdecydowaną walkę z podżegaczami wojennymi o pokój światowy, stoi na czele obozu antyimperialistycznego, obozu socjalizmu i demokracji. Wasza nagroda i konsekwentna polityka zagraniczna wysoko podniosła międzynarodowy autorytet ZSRR, wzmocniła Związek Radziecki jako twierdzę pokoju i bezpieczeństwa narodów.

Wasze genialne kierownictwo jest drogowskazem kierującym i organizującym, jest źródłem siły duchowej naszego państwa. Z Waszym imieniem związane są wszystkie zdobycze narodu radzieckiego, mające ogólnoświatowe, historyczne znaczenie. Wasze imię jest sztandarem walki i symbolem naszego zwycięstwa, jest nosicielem jedności wszystkich sił radzieckiego społeczeństwa socjalistycznego.

Z Waszym imieniem związane są nadzieje i marzenia wszystkich uczciwych, miłujących wolność ludzi świata w ich walce z eksploatacją i uciskiem, w ich walce o szczęśliwą przyszłość narodów.

Całą swą ofiarną, wszechstronną i szlachetną działalnością zyskaliście sobie płomienną miłość, najgłębszy szacunek i bezgraniczne uznanie wszystkich narodów Związku Radzieckiego i całej przodującej postępującej ludzkości.

Podkreślając w dniu sławnego 70-lecia Wasze wyjątkowe zasługi dla narodu radzieckiego i państwa socjalistycznego, Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, wyraża Wam uczucia miłości i wdzięczności całego narodu radzieckiego i przesyła Wam, naszemu Wielkiemu Wodzowi, Nauczycielowi i Przyjacielowi najlepsze pozdrowienia i gorące życzenia długich lat życia i pracy dla szczęścia i dobra narodów Związku Radzieckiego.

Uroczyste posiedzenie Ogólnokrajowego Komitetu Obchodu 70-rocznicy urodzin Józefa Stalina

WARSZAWA. W dniu 20 grudnia br. odbyło się w Teatrze Polskim w Warszawie uroczyste posiedzenie Ogólnokrajowego Komitetu Obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina z udziałem czołowych przedstawicieli ludzi pracy miast i wsi, Jędrzozanego Wojska Polskiego, wybitnych przedstawicieli nauki, kultury i sztuki z całej Polski.

Przewodniczył uroczystemu posiedzeniu przewodniczący Komitetu, Prezydent R. P. Bolesław Bierut, przewodniczący Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

W posiedzeniu wzięli udział członkowie Rady Państwa i Rządu, generałicja, przedstawiciele naczelnych władz partii i stronnictw politycznych oraz bohaterowie pracy, odznaczeni orderem „Budowniczych Polski Ludowej” i orderem „Sztandar Pracy”.

Na posiedzenie przybyli członkowie korpusu dyplomatycznego z dziekanem korpusu ambasadorów ZSRR — W. Lebediewem na czele.

Przy dźwiękach hymnów narodowych Polski i Związku Radzieckiego uroczyste posiedzenie otworzył przewodniczący Ogólnokrajowego Komitetu Obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina, Prezydent Bolesław Bierut.

Zebrań powstają z miejsca. Z tysiąca pierś bije potężny okrzyk: „Stalin, Stalin!” Wszystkie oczy wpatrzone są w popiersie Józefa Stalina, widniejące w potokach światła na tle czerwonej zwycięskiej robotniczej sztafardaw.

Prezydent Bierut zaprasza do prezydium ambasadora ZSRR Lebediewa.

Znow wznosi się potężny okrzyk: „Niech żyje Wielki Przyjaciel Polski, Józef Stalin!”

„Stalin, Bierut, Stalin, Bierut” — skandują zebrani.

Cisza zapada dopiero wówczas, gdy przewodniczący Ogólnokrajowego Komitetu Obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina, Prezydent R. P. Bolesław Bierut, przewodniczący KC PZPR rozpoczyna przemówienie.

(Tekst przemówienia Prezydenta R. P. podaliśmy w numerze wczorajszym).

Słowa Prezydenta wyrażają uczucia miłości i życzenia całego narodu. Czołowi ludzie Polski Ludowej z najwyższym entuzjazmem reagują na przemówienie, które odtwarza i głęboko analizuje życie i czyn genialnego teoretyka i praktyka Rewolucji Socjalistycznej. Wielkiego Budowniczego ustroju pełnej sprawiedliwości społecznej — Józefa Stalina.

„Niech żyje wieczysta przyjaźń narodów Związku Radzieckiego i naro-

du polskiego! — brzmi potężny okrzyk, gdy Prezydent Bierut cytuje słowa Wielkiego Przyjaciela narodu polskiego, wygłoszone z okazji podpisania polsko-radzieckiego układu o przyjaźni, wzajemnej pomocy i współpracy.

Długotrwała owacja zrywa się, gdy z mównicy padają słowa:

„Walka o pokój, walka, której przewodzi wielki, niezłomny Stalin — zwycięży!”

Prezydent kończy przemówienie, przekazując Generalissimusowi Tow. Stalinowi życzenia milionów Polaków:

„Żyj nam długo w pełni sił i zdrowia ku radości ludu pracującego całego świata, Kochany nasz i Drogi Towarzyszu Stalin!”

Odznaczona orderem „Budowniczych Polski Ludowej”, wólkniarka Wanda Gościńska odczytuje uroczysty adres do Józefa Stalina.

Potężnie rozbrzmiewa śpiew bojowej pieśni proletariatu — Międzynarodówki.

Uroczyste posiedzenie zakończyła część artystyczna, przygotowana i wykonana z wielkim piętyzmem przez najlepszych artystów polskich.

Józef Stalin - największy strateg naszych czasów

(Fragmety artykułu zamieszczonego w „Trybunie Ludu“ z dnia 21. XII. 1949 r.)

W siedemdziesiątą rocznicę urodzin Generalissimusa Związku Radzieckiego, Józefa Stalina, oraz całej postępowej ludzkości zwracają się ku Niemu, jako największemu działaczowi politycznemu i państwowemu. Wodźcą pierwszego na świecie państwa socjalistycznego, Wielkiemu Wodzowi mas pracujących, będącemu natchnieniem sił demokratycznych, walczących o sprawę pokoju, organizatorowi zwycięstwa nad faszystem i największemu strategowi dzieł współczesnych. Narody całego świata widzą w osobie Stalina swego Wodza i Nauczyciela, Przyjaciela i Ojca, wodzącego ludzkość do jej wielkiego celu — komunizmu.

Dzień urodzin Józefa Stalina ma szczególne znaczenie dla naszego narodu. Stalin jest dla naszego narodu wypiękowanym przyjacielem; wyzwolicielem z faszystowskiego jarzma, Nauczycielem i Wielkim Wodzem, torującym drogę narodowi polskiemu wraz z innymi narodami, wyzwolonymi spod jarzma kapitalizmu, ku jasnej przyszłości. Naród polski z uczuciem najgłębszej wdzięczności zachowuje w swym sercu pamięć o tym, że w najcięższych dla Polski latach Związek Radziecki z Wielkim Stalinem na czele przyszedł nam z pomocą, wyzwolił naród polski spod jarzma okupacji faszystowskiej, umożliwił nam budowanie naszego życia państwowego i społecznego na zasadach demokracji ludowej, na zasadach budowy socjalizmu, że Związek Radziecki stoi na straży całości i niepodległości naszych ziem. Józefowi Stalinowi naród polski zawdzięcza obrzygnięciem, którą kraj nasz otrzymuje w dziele odbudowy i rozwoju swej gospodarki.

Historyczne doświadczenia Partii Lenina-Stalina, działalność Józefa Stalina jest dla nas wytyczną, nat-

KONSTANTY ROKOSSOWSKI Marszałek Polski, Minister Obrony Narodowej

chczeniem i wzorem we wszystkich dziedzinach budownictwa nowej Polski. Całe życie Józefa Stalina jest przykładem nieugiętej walki o sprawę mas pracujących, o komunizm. Jako wierny i konsekwentny uczeń Marksa-Engelsa-Lenina, Józef Stalin rozwinął naukę marksistowsko-leninowską w zastosowaniu do nowych warunków, które powstały w okresie ogólnego kryzysu kapitalizmu, po zwycięstwie Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Wraz z Leninem stworzył Józef Stalin pierwsze na świecie państwo socjalistyczne Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, który pod Jego kierownictwem przekształcił się w potężną ośrodek sił pokoju i demokracji. Stworzone przez Generalissimusa Stalina siły zbrojne Związku Radzieckiego w śmiertelnych zmaganiach z faszystem odniosły pod Jego przewodnictwem największe ze wszystkich zwycięstw i nie tylko obroniły honor, wolność i niepodległość swej ojczyzny, lecz przyniosły też wyzwolenie z faszystowskiego jarzma narodom Europy, wśród nich również i naszemu narodowi. Zwycięstwo Związku Radzieckiego, odniesione pod Genialnym kierownictwem Stalina, stworzyło decydujące warunki, aby narody krajów Europy środkowej i południowo-wschodniej, Chin, północnej Korei, mogły ująć swój los we własne dłonie, ustanowić własne mas pracujących, pod kierownictwem klasy robotniczej, realizującej sojusz z masami pracującymi miasta i wsi, aby mogły wkroczyć na drogę socjalizmu.

klasyczną pod względem swej formy operację, która miała na celu ożreżenie głównego zgrupowania nieprzyjaciela z zastosowaniem nowoczesnych środków, właściwych dla motomechanicznego okresu wojen. Zwycięstwo w bitwie pod Stalingradem jest wspaniałym dziełem stalinowskiego geniuszu strategicznego, stanowiącego wołanie doskonałości przodującej radzieckiej sztuki wojennej. Zwycięstwo pod Stalingradem stało się radykalnym punktem zwrotnym w biegu Wielkiej Wojny Narodowej Związku Radzieckiego i II wojny światowej, której decydujące wydarzenia rozgrywały się na radziecko-niemieckim froncie.

Radzieckie siły zbrojne rozwinęły potężną ofensywę na ogromnym froncie, zadając cios za ciosem wojskom niemieckim. Inicjatywa strategiczna przeszła w ręce dowództwa radzieckiego. Ostawione wojska niemieckie

zmuszone były nie tylko bronić się, lecz i cofać, szukając często ratunku jedynie w ucieczce. Zwycięstwo pod Stalingradem miało ogromne znaczenie dla uaktywnienia walki prowadzonej przez siły oporu narodów europejskich, które znalazły się w jarzmie okupacji faszystowskiej. Narody krajów okupowanych zdawały sobie sprawę z zasadniczego przełomu w przebiegu wojny, dokonanego na korzyść Związku Radzieckiego. Zwycięstwa armii radzieckiej pod Moskwą i Stalingradem, odniesione pod genialnym dowództwem Józefa Stalina, stały się dla patriotów naszego kraju natchnieniem i bodźcem do walki. Rosły i krzepły partyzanckie oddziały Gwardii Ludowej, utworzone przez Polską Partię Robotniczą, czerpiące natchnienie ze zwycięskiej walki radzieckich sił zbrojnych.

zmuszone przez najezdźców niemiecko-faszystowskich. Przywrocone zostały na całej swej długości granice Związku Radzieckiego i Armia Radziecka przystąpiła do spełnienia swej kolejnej historycznej misji — wyzwolenia narodów słowiańskich i innych krajów Europy ujarzmionych przez faszystów. W ofensywie radzieckich sił zbrojnych w 1944 roku uczestniczyły również Wojska Polskie. Dzięki bezinteresownej pomocy rządu radzieckiego, siły Wojsk Polskich w ZSRR nieustannie wzrastały. W roku 1944 stanowiły one już całą armię, wspaniale wyposażoną i uzbrojoną w doskonały radziecki sprzęt techniczny. Walcząc ramieniem przy ramieniu z armiami radzieckimi, nasze wojska uczyły się stalinowskiej sztuki wojennej i przyswajały sobie wartości bojowe swych walecznych sojuszników.

Zwycięstwa radzieckich sił zbrojnych w 1944 roku były triumfem, odniesionym przez radziecką sztukę wojenną nad sztukę wojenną nieprzyjaciela. Genialny stalinowski plan wymierzania nieprzyjacielowi druzgocących ciosów na różne kierunki w myśl jednolitego planu strategicznego, zdecydowany charakter operacji, opartych na wybitnie mistrzowskim wykorzystaniu wszystkich sił i środków współczesnej wojny, w ich kombinowanym współdziałaniu, wszystko to jest szczytem sztuki strategicznej w warunkach zmechanizowanej wojny.

Sytuacja wojskowo-polityczna, która wytworzyła się w połowie 1944 roku, przesądzała dalszy przebieg i wynik wojny. Było już absolutnie wiadome, że Związek Radziecki zdolny jest sam jeden, o własnych siłach, rozgromić ostatecznie armię faszystowską i wyzwolić całą Europę z jarzma faszystów. Fakt ten zmusił rząd angielski i amerykański do przeprowadzenia latem 1944 roku operacji desantowej w Europie. Sens tego desantu był jasny. Miał on na celu uratowanie panowania sił reakcyjnych w Europie i zapewnienie imperialistom Anglii i Stanów Zjednoczonych realizacji ich własnych egoistycznych interesów. Otwarcie drugiego frontu w Europie Zachodniej nie zmieniło układu sił na froncie radziecko-niemieckim. Front radziecko-niemiecki pozostawał nadal decydującym frontem drugiej wojny światowej. Cały ciężar walki przeciwko faszystowskim Niemcom dźwigały nadal na swych barkach radzieckie siły zbrojne.

Ale chwila ostatecznego zwycięstwa była już bliska. Rok 1945 rozpoczął się pod znakiem bardziej jeszcze druzgocących ciosów radzieckich sił zbrojnych. Wojska radzieckie wykonywały rozkaz swego Wielkiego Wodza — „dobić bestię faszystowską w jej własnym legowisku i zatknąć na murach Berlina sztandar zwycięstwa“.

Twórca najbardziej przodującej nauki wojennej

Generalissimus Stalin: największy działacz państwowy, Wódz Ludu, Wódz Wielkiej Partii Komunistycznej, Koryfeusz nauki marksistowsko-leninowskiej, jest wcieleniem wszystkich cech największego stratega dzieł współczesnych, twórcą najbardziej przodującej, współczesnej nauki wojennej. Z imieniem Stalina z Jego niezmordowaną działalnością związana jest cała historia sił zbrojnych Związku Radzieckiego. Wraz z Leninem Józef Stalin stworzył armię pierwszego na świecie państwa socjalistycznego. Stalin opracował zasady struktury organizacyjnej armii radzieckiej, jako armii nowego typu — armii państwa socjalistycznego. Stalin opracował zasady jej wychowania i szkolenia, Stalin opracował plany decydujących operacji armii radzieckiej w okresie wojny przeciwko obcym interwentom i białogwardystom, i kierował ich realizacją. Jednocześnie Stalin opracował zasady nowej radzieckiej sztuki wojennej, uzbrajał w nie kadry dowódcze i masy żołnierskie armii radzieckiej, badał wnikliwie doświadczenia wojny, wykorzystując je wszechstronnie dla tworzenia i rozwoju młodej radzieckiej nauki wojennej.

Józef Stalin był najbliższym współpracownikiem Lenina w dziele organizacji i kierowania obroną kraju rad w latach wojny przeciwko obcym interwentom i białogwardystom. Ilekroć powstawało śmiertelne niebezpieczeństwo dla Państwa Radzieckiego, Partia Bolszewicka, Włodzimierz Lenin posyłałi wypróbowanego stratega Stalina na najbardziej odpowiedzialne, najbardziej decydujące odcinki walki zbrojnej. I Stalin zawsze z żelazną konsekwencją osiągał w najkrótszym czasie decydujące zwycięstwa, które otwierały drogę do ostatecznego pogromu interwentów i białogwardystów i zwycięskiego zakończenia wojny domowej. W najtrudniejszych i najbardziej skomplikowanych warunkach żelazna wola i geniusz strategiczny Józefa Stalina gwarantowały zwycięstwo rewolucji. W latach wojny domowej przejawiała się w pełni wyższość stalinowskiej sztuki wojennej nad sztuką wojenną armii imperialistycznych.

Stalinowska sztuka wojenna była jednym z czynników, które zadecydowały o zwycięstwie młodego państwa radzieckiego.

Zwycięstwo pod Stalingradem — dziełem stalinowskiego geniuszu

Władcy Anglii i USA nie wykonywali przyjętych uroczystych zobowiązań w sprawie otwarcia drugiego frontu w Europie. Pozwalało to dowództwu niemieckiemu bez wszelkiego ryzyka skoncentrować przeciwko Związkowi Radzieckiemu wszystkie swe odwoły strategiczne i rzucić przeciwko niemu wielkie siły satelito — Liczba dywizji niemieckich i dywizji satelitów faszystowskich Niemiec latem 1942 roku zwiększyła się prawie półtora razy w stosunku do początkowego okresu wojny. Postawiło to wojska radzieckie w niekorzystnej sytuacji i umożliwiło Niemcom rozwiniecie ofensywy na południowo-zachodnim odcinku frontu radzieckiego. Rozpoczęła się gigantyczna bitwa pod Stalingradem. Niemcy znowu liczyli, że zadadzą klęskę armii radzieckiej, że uda im się odciąć stolicę państwa radzieckiego od nadwołżańskiego i uralskiego zaplecza, pozbawić ją ropy, przedostać się na tyły Moskwy i wziąć ją uderzeniem ze wschodu.

Stalin i tym razem przewidział zamysły wroga. Organizuje on czynną obronę pod Stalingradem, gdzie skie-

rowane było główne uderzenie przeciwnika oraz na północnym Kaukazie dokąd nieprzyjacieli skierował uderzenie pomocnicze. W ciągu kilku miesięcy trwała się bitwa obronna, w toku której udermione zostały strategiczne zamysły nieprzyjaciela. Następnie, w myśl stalinowskiego planu i pod bezpośrednim kierownictwem Stalina wojska radzieckie przeszły do zdecydowanej kontrofensywy, przełamały obronę nieprzyjaciela, na skrzydłach jego głównego zgrupowania pod Stalingradem i błyskawicznym uderzeniem wielkich sił czołgów otoczyły główną grupę szturmową dowodzoną przez feldmarszałka Paulusa w składzie dwóch armii, w sile 330 tysięcy ludzi.

Bitwa pod Stalingradem, która w ciągu całego lata i jesieni 1942 roku przykuwała oczy całego świata, zakończyła się wspaniałym zwycięstwem wojsk radzieckich. Stanowiła ona ukoronowanie Stalinowskiej Sztuki Wojennej. W bitwie pod Stalingradem przeprowadzono wypracowaną przez Stalina z niebywałym mistrzostwem

Polsko - radzieckie braterstwo broni

W działaniach wojennych 1943 roku brała udział w składzie wojsk radzieckich 1 dywizja Wojska Polskiego, utworzona na terytorium ZSRR przy pomocy Rządu Radzieckiego. Ze wspólnej walki oddziałów Polskich i oddziałów Armii Radzieckiej powstała więź braterstwa, która na wieki połączyła siły zbrojne nowej Polski z siłami zbrojnymi Związku Radzieckiego.

Rosła coraz bardziej potęga radzieckich sił zbrojnych. Znikała ilościowa przewaga technicznych środków walki, którą miały w pierwszym okresie wojny wojska niemiecko-faszystowskie.

Pod względem liczebności sprzętu bojowego i jego jakości, wojska radzieckie górowały znacznie nad armią niemiecko-faszystowską. Coraz bardziej oczywista stawała się bezsilność okrzykaną niemieckiej sztuki wojennej, wobec stalinowskiego geniuszu wojennego. Ten głęboki przełom w przebiegu działań wojennych osiągnięty został dzięki bezspornej prze-

wadze radzieckiego ustroju społecznego i państwowego, dzięki kierującej i organizującej działalności Partii Bolszewickiej, dzięki genialnemu kierownictwu strategicznemu Stalina.

Zwycięstwa Związku Radzieckiego przyczyniły się do dalszego rozwoju wyzwoleniczej walki naszego narodu.

31 grudnia 1943 roku powstał najważniejszy organ podziemnej władzy Ludowej Polski, — Krajowa Rada Narodowa, która skupiła siły narodu polskiego walczące w sojuszu z wielkim państwem radzieckim przeciwko okupantowi o wyzwolenie narodowe i społeczne. Z największą wdzięcznością naród nasz powitał orędzie Wielkiego Stalina do Związku Patriotów Polskich latem 1943 roku. „możecie być przekonani — pisał Stalin — że Związek Radziecki zrobi wszystko co w jego mocy, aby przyspieszyć rozgromienie naszego wspólnego wroga, Niemiec hitlerowskich, umocnić przyjaźń polsko-radziecką i ze wszelkich miar pomagać sprawie odrodzenia wolnej niepodległej Polski“.

Wyzwolenicza rola Armii Radzieckiej

Rok 1944 zapisał się w historii drugiej wojny światowej, jako rok decydujących zwycięstw radzieckich sił zbrojnych. W ciągu 1944 roku na całym olbrzymim froncie od północy do południa radzieckie siły zbrojne zgodnie z planem Stalina i pod jego bezpośrednim kierownictwem zadały nieprzyjacielowi kolejno dziesięć druz-

gocących ciosów. Uderzenia te wstrząsnęły całym frontem strategicznym nieprzyjaciela i rozgromiły go. Wojska radzieckie znosząc z oblicza ziemi linię obrony nieprzyjaciela, przeszły w bojach na zachód od 500 do 1.100 kilometrów. W ten sposób wyzwoliły one całe terytorium Związku Radzieckiego, chwilowo oku-

Przewaga stalinowskiej nauki wojennej

Zwycięstwo Związku Radzieckiego w drugiej wojnie światowej było przede wszystkim zwycięstwem radzieckiego socjalistycznego ustroju społecznego i państwowego nad kapitalistycznym ustrojem faszystowskim. Podstawę zwycięstwa Związku Radzieckiego i jego sił zbrojnych stanowi olbrzymia przewaga świata socjalizmu nad światem umierającego kapitalizmu. Państwo radzieckie ze swoją potężną gospodarką planową, z niezłomną jednością moralno polityczną i braterstwem narodów, z wysoką kulturą socjalistyczną i wspaniałymi siłami demokratycznymi okazało się bez porównania silniejsze od najsilniejszego państwa faszystowskiego Europy, w dodatku wspomaganego przez szereg satelitów. Źródłem zwycięstwa Związku Radzieckiego była przewaga nowej stalinowskiej nauki wojennej, geniusz stalinowskiego kierownictwa państwowego i strategicznego. Stalin, który genialnie przewidział charakter współczesnej wojny, umożliwił przygotowanie państwa radzieckiego, narodu radzieckiego i jego sił zbrojnych do aktywnej obrony, której ukoronowaniem było całkowite rozgromienie napastnika.

Geniusz Józefa Stalina zorganizował do walki z faszystowskimi Niemcami wszystkie siły armii radzieckiej, lotnictwa i marynarki. Geniusz Stalina wypracował strategiczne plany wojny, stworzył nowe formy walki zbrojnej, które wzbogaciły radziecką sztukę wojenną i uwarunkowały zwycięstwo radzieckich sił zbrojnych.

Nasi generałowie i oficerowie winni nieustannie głęboko studiować stalinowską naukę wojenną naszych cza-

wał do walki z faszystowskimi Niemcami wszystkie siły armii radzieckiej, lotnictwa i marynarki. Geniusz Stalina wypracował strategiczne plany wojny, stworzył nowe formy walki zbrojnej, które wzbogaciły radziecką sztukę wojenną i uwarunkowały zwycięstwo radzieckich sił zbrojnych.

Rozwijając w toku Wielkiej Wojny Narodowej radziecką naukę wojenną, Józef Stalin podniósł ją na niebywałe wysokości szczebel rozwoju, uczynił z niej naukę najbardziej przodującą, która odzwierciedla całą przewagę ustroju radzieckiego, naukę, która wyróżnia się nowatorskim i twórczym charakterem.

Stalinowska nauka wojenna posiada nieocenione znaczenie dla sił zbrojnych nowej demokratycznej Polski i dla sił zbrojnych wszystkich krajów demokracji ludowej. Założenia stalinowskiej nauki wojennej są teoretyczną podstawą budownictwa naszej armii, lotnictwa i marynarki oraz umocnienia obronności naszego państwa, są podstawą szkolenia i wychowania naszych kadr dowódczych i żołnierzy, są niewyczerpanym źródłem rozwoju naszej sztuki wojennej.

Nasi generałowie i oficerowie winni nieustannie głęboko studiować stalinowską naukę wojenną naszych cza-

wał do walki z faszystowskimi Niemcami wszystkie siły armii radzieckiej, lotnictwa i marynarki. Geniusz Stalina wypracował strategiczne plany wojny, stworzył nowe formy walki zbrojnej, które wzbogaciły radziecką sztukę wojenną i uwarunkowały zwycięstwo radzieckich sił zbrojnych.

św., badać doświadczenia bojowe Armii Radzieckiej — najwspanialszej armii naszych czasów. Powinniśmy studiować bojowe doświadczenia naszych oddziałów, nabyte w walkach na froncie radziecko-niemieckim w ścisłym współdziałaniu z wojskami radzieckimi pod kierownictwem największego wodza naszej epoki — Generalissimusa Stalina.

Męstwo i dzielność polskiego żołnierza, oparte na wiecznym braterstwie z żołnierzem radzieckim, męstwo i dzielność polskiego żołnierza, przyswajającego sobie niezwykłą strategię stalinowską, wielokrotnie wzmacnia obronność i bezpieczeństwo Polski Ludowej.

W dniu 70 rocznicy urodzin narodu polski śle swemu Wielkiemu Przyjacielowi, Wyzwolicielowi i Genialnemu Wodzowi, który wskazuje nam drogę do socjalizmu — Józefowi Stalinowi, uczucia gorącej miłości, oddania i wdzięczności.

ŻOŁNIERZE POLSCY Z CAŁEGO SERCA WZNOSZĄ OKRZYŻENIA NA CZĘŚĆ NAJWIĘKSZEGO WODZĄ NASZEJ EPOKI — GENERALISSIMUSA STALINA.

Zwycięstwa Armii Radzieckiej pod genialnym dowództwem Stalina dały Polsce wolność i władzę ludową

Uroczyste posiedzenie Sejmu w dniu 70-tej rocznicy urodzin Wodza światowego obozu postępu i pokoju

W nastroju podniosłej powagi Sejm Rzeczypospolitej w obecności Prezydenta Bolesława Bieruta uczcił 70 rocznicę urodzin Wielkiego Przyjaciela Polski, Generalissimusa Józefa Stalina. Wielkie popiersie Stalina na tle czerwieni przykuwa wzrok przedstawicieli narodu polskiego. Zdawało się jak gdyby sam Józef Stalin był między nami, patrzył na nasze dzieło, na nasze osiągnięcia, które są zasługą jego nauki, jego przykładu, jego serdecznej pomocy.

I w istocie Stalin był w sercach i myślach najwyższych przedstawicieli ludu polskiego podczas uroczystego posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej. Jego to nauką przepojone były słowa i myśli, zawarte w przemówieniach marszałka Sejmu i prezesa Rady Ministrów, Naukom i przykładowi człowieka, którego imieniem nazwał wiek, serdeczną zgotował owacją naród polski przez swych przedstawicieli, jemu ślubował naród polski przez swych przedstawicieli: wiernie iść drogą wskazaną przez Stalina drogą wiodącą do trwałego pokoju, do nieskrępowanego rozkwitu, do rzeczywistej siły państwa, dobrobytu i szczęścia ludzi pracy.

Tylko jeden był punkt porządku dziennego sejmowego: uczczenie 70 rocznicy urodzin Wielkiego Stalina. Ale ten punkt wypełniony był skondensowaną treścią naszych dążeń i naszej pracy. Naród polski uczcił człowieka którego nauki są siłą napędową jego osiągnięć.

Sala posiedzeń Sejmu Ustawodawczego wypełniona jest po brzegi. Ławy poselskie, łozę dla prasy krajowej i korespondentów zagranicznych, jak i galeria dla publiczności — zajęte są do ostatniego miejsca.

Ponad fotel marszałkowski, na tle olbrzymich szkarłatnych szarf, wielkie białe popiersie Genialnego Wodza Międzynarodowego Proletariatu — Józefa Stalina. Pod sklepieniem biały orzeł.

Na uroczyste posiedzenie przybył rząd in corpore z premierem Józefem Cyrankiewiczem, wicepremierami Hilarym Mincem i Antonim Korzyckim oraz marszałkiem Polski — ministrem Obrony Narodowej — Konstantym Rokossowskim na czele.

Przemówienie marszałka Sejmu Władysława Kowalskiego

Wysoka Izbo!

Sejm Ustawodawczy Rzeczypospolitej Polskiej zebrał się na uroczyste posiedzenie w celu uczczenia 70 rocznicy urodzin genialnego Przywódcy i Nauczyciela całej postępowej ludzkości, Budowniczego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich — Józefa Stalina (wszyscy wstają. Huczne i długotrwałe oklaski).

Imię Stalina na wieki zostało związane z najszczytniejszymi idealami ludzkości, którym na imię wolność, międzynarodowe braterstwo ludów, postęp i pokój. Nieprzemijająca zasługa Stalina jest i pozostanie na wieki właśnie uratowanie tych ideałów dla całej postępowej ludzkości, gdy, jak wszystkim nam wiadomo — deptał je barbarzyński, międzynarodowy faszystowski pod wodzą Hitlera. Klasa robotnicza i masy chłopskie Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, obalwszy w listopadzie 1917 r. pod wodzą Lenina i Stalina panowanie caratu, zbudowały pod kierownictwem swego genialnego Przywódcy Józefa Stalina potężne socjalistyczne państwo, którego armia rozgromiła wroga ludzkości, faszystów, otwierając dla całej ludzkości nowe nadzieje i nową wiarę w zapanowanie sprawiedliwości społecznej na całym świecie. Dlatego wszystkie narody świata, cła postępową ludzkość na kuli ziemskiej z najgłębszą czcią i uwielbieniem wymawia imię swego Obróńcy, Nauczyciela i Wodza — Józefa Stalina. Cała postępową ludzkość na kuli ziemskiej składa głęboki hołd Józefowi Stalinowi, śląc najgorętsze, najserdeczniejsze życzenia w 70 rocznicę Jego urodzin.

Naród polski tak powszechnie błagający udział w wyrażeniu swych głębokich uczuć dla geniusza Józefa Stalina, ma dlań szczególną jeszcze wdzięczność za ocenienie przed niechybną zagładą, gdyż na polskich ziemiach faszystowski najezdnca zbudował wiele fabryk śmierci, które miały

W łożach pierwszego piętra, udekorowanych kwiatami, zajęli miejsca członkowie korpusu dyplomatycznego, akredytowanego w Warszawie.

W chwili gdy marszałek Kowalski otwiera posiedzenie Sejmu Ustawodawczego na salę wchodzi, witany długo niemilkającymi oklaskami, Prezydent Rzeczypospolitej — Bolesław Bierut i zajmuje miejsce w pięknie udekorowanej łozie.

Uroczyste posiedzenie otworzył marszałek Sejmu Władysław Kowalski, wygłaszając gorące i serdeczne przemówienie, poświęcone 70 rocznicy urodzin dostojnego Jubilata — przywódcy i nauczyciela całej postępowej ludzkości — Józefa Stalina.

W czasie przemówienia marszałka sejmowego Władysława Kowalskiego — Izba co chwila manifestowała swoje gorące uczucia przywiązania i czci dla twórcy, pierwszego państwa socjalistycznego Józefa Stalina.

Na trybunę sejmową wchodzi premier Józef Cyrankiewicz, poświęcający obszerne przemówienie historycznemu znaczeniu dzieł Józefa Stalina.

Posiowie ze wszystkich Partii i stronnictw politycznych, reprezentanci mas pracujących miast i wsi Polski Ludowej wysłuchali przemówienia premiera Cyrankiewicza w nastroju uroczystej powagi i radosnego uniesienia, dając wielokrotnie wyraz serdecznym uczuciom, myślom i życzeniom, jakie cały naród polski ślę — w hołdzie swemu Wielkiemu Przyjacielowi.

Sejm manifestował gorąco przy słowach premiera o szczególnej dumie, jaką odczuwa naród polski, należąc do świata tworzącego epokę socjalizmu — pod wodzą Józefa Stalina.

szłużyć do wytopienia naszego narodu. Dzięki zwycięstwu Armii Czerwonej pod genialnym dowództwem Stalina, naród polski odzyskał wolność, odzyskał stare ziemie piastowskie z granicą na Odrze, Nysie i Bałtyku, a lud polski objął ster rządów w odrodzonej ojczyźnie. Na ziemi polskiej od Bugu do Odry i od Karpat do Bałtyku rozkwita nowe, bujne życie. Polska klasa robotnicza, a za jej przykładem chłop, czepiąc wzory ze Związku Radzieckiego, w przyspieszonym tempie budują swoje lepsze, — wspanialsze jutro. Przed młodzieżą robotniczą i chłopską otwarty są wszystkie uczelnie i wszystkie szczeble awansu społecznego. Bez Rewolucji Październikowej, bez genialnej kontynuacji dzieła Lenina — przez Józefa Stalina, nie byłoby zwycięstwa nad faszystami, nie byłoby Polski Ludowej, nie byłoby tego wspaniałego dla wszystkich dziś widocznego postępu i budownictwa lepszego jutra dla polskich mas ludowych.

Genialny Wódz, pogromca faszystów, Józef Stalin stał się obecnie sztandarem setek milionów ludzi na całym świecie w walce o pokój. Znękana wojnami ludzkość, zagrożona nową wojną przez anglosaskich podżegaczy wojennych, łączy wokół Jego imienia wszystkie nadzieje na utrwalenie pokoju. Potężne siły pokojowe, które w całym świecie gromadzą się do walki z podżegaczami wojennymi, dają gwarancję, że pod przewodnictwem Stalina wrogi pokolowi sły zostaną pohamowane i unieszkodliwione.

Sejm Ustawodawczy Polski Ludowej, jako przedstawicielstwo narodu polskiego, łącznie wraz z całym narodem w hołdzie i czci dla Józefa Stalina w dniu siedemdziesięciolecia Jego urodzin, zapowiedział Go uroczysto, że naród polski stoi i stać będzie wiernie w walce o pokój, o dalsze pogłębienie przyjaźni polsko-radzieckiej o pełne zwycięstwo sprawiedliwości społecznej, o socjalizm! — (Huczne i długotrwałe oklaski).

Długotrwała owacja była wyrazem uznania Sejmu dla Rządu, który — zgodnie z zapewnieniem premiera czynić będzie wszystko, aby rosły siły Polski, jako ognia światowego obozu pokoju, zbudowanego przez Józefa Stalina.

Złożone przez prezesa Rady Ministrów, w zakończeniu jego przemówienia — najgorętsze życzenia pod adresem Generalissimusa Stalina — wywołały na ławach wszystkich klubów poselskich nieopisany entuzjazm. Po okrzyku premiera:

„NIECH ŻYJE WIELKI PRZYJACIEL NARODU POLSKIEGO, WÓDZ POSTĘPOWEJ LUDZKOŚCI, JÓZEF STALIN!“ — żywiłowa owacja trwała kilka minut.

Do życzeń, złożonych przez premiera dołączył się serdecznymi oklaskami Prezydent Rzeczypospolitej, dołączyli się wszyscy posłowie, członkowie rządu, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego, publiczność przy słuchającej się obradom, dziennikarze krajowi i zagraniczni.

Po przemówieniu premiera, marszałek Kowalski ogłosił uroczyste posiedzenie Sejmu Ustawodawczego, zwołane dla uczczenia 70-rocznicy urodzin Józefa Stalina — za zamknięciem.

O terminie następnego posiedzenia Sejmu nastąpią oddzielne zawiadomienia.

Wielki Wódz i Nauczyciel

W artykule wstępnym „Prawdy“ pt. „Wielki wódz i nauczyciel“ czytamy:

Bohaterski naród radziecki, masy pracujące wszystkich krajów, cała postępową ludzkość w atmosferze nie zwykłego entuzjazmu obchodzi 70 rocznicę urodzin genialnego Wodza i Nauczyciela największego człowieka współczesnej epoki — Józefa Stalina.

Z uczuciem bezgranicznej miłości i wdzięczności obchodzi jubileusz swego Wodza i Nauczyciela naród radziecki, który pod Jego mądrym kierownictwem kroczy w awangardzie ludzkości, śląc Mu wyrazy najgłębszej czci i uwielbienia masy pracujące krajów demokracji ludowej, które wkroczyły na drogę budowania socjalizmu. Najgorętsze pozdrowienia Wodzowi mas pracujących całego świata przesyła wielki naród chiński, serdeczne gratulacje składają Towarzyszy Stalinowi masy pracujące krajów kapitalistycznych, narody kolonialne, wszyscy wyzyskiwani i uciskani, dla których imię Stalina jest sztandarem walki o wyzwolenie, symbolem nadziei na szczęśliwą przyszłość.

Całe życie i działalność Towarzysza Stalina — to wspaniały przykład ofiarnej służby dla narodów, służby dla komunizmu.

„Uważałym swoje życie za bezcelowe, gdyby każdy krok mojej pracy dla wywyższenia klasy robotniczej i wzmocnienia państwa socjalistycznego tej klasy — nie zmierzał ku wzmocnieniu i polepszeniu sytuacji klasy robotniczej“ — mówił Towarzysze Stalin.

Z uczuciem słusznej dumy spoglądają ludzie radzieccy na chlubną drogę, którą przebył nasz kraj pod wodzą Towarzysza Stalina. W ciągu

krótkiego okresu historycznego kraj nasz dokonał ogromnego skoku od zacofania do postępu i przeobraził się w potężne mocarstwo socjalistyczne. W myśli genialnego planu Towarzysza Stalina zrealizowano socjalistyczne uprzemysłowienie kraju, które zapewniło przebudowę techniczną całej gospodarki narodowej i wzmocniło zdolność obronną naszej ojczyzny. Towarzysze Stalin jest twórcą i organizatorem pięcioletniego przewrotu rewolucyjnego, jakim ożyła cała kultura kolektywizacja i likwidacja kapitalistów wiejskich jako klasy. Twórca ustroju kołchozowego, Towarzysze Stalin, wyprowadził nasze wielomilionowe chłopstwo na szeroką drogę budowy życia socjalistycznego.

Już w początkach swej działalności rewolucyjnej Towarzysze Stalin pisał, że wielka energia rodzi się dla wielkiego celu. Wspaniałe plany pięcioletek stalinowskich obudziły i rozpały energię milionów ludzi pracy. Towarzysze Stalin — to twórca i organizator ogólnonarodowego współzawodnictwa socjalistycznego, które uczyniło z pracy sprawę honoru, sprawę chwały męstwa i bohaterstwa.

Prowadząc Partię drogą zwycięstwa socjalizmu Towarzysze Stalin wniósł na wyższy szczebel naukę Marks — Engelsa — Lenina. Koryfusz nauki marksistowsko-leninowskiej, Towarzysze Stalin, opracował twórczo wszystkie zasadnicze kwestie teorii marksistowsko-leninowskiej ogólniając w sposób naukowy doświadczenia budownictwa socjalistycznego w ZSRR, doświadczenia międzynarodowego ruchu rewolucyjnego. Idee stalinowskie opanowały najszerzej masy pracujące, przekształcając się w potężną siłę materialną, przyspieszając bieg rozwoju historycznego.

W pamięci ludu po wieczne czasy żyć będzie bohaterski czyn narodu radzieckiego, dokonany pod wodzą Towarzysza Stalina w okresie wielkiej wojny narodowej. Twórca produkującej radzieckiej nauki wojennej, Generalissimus Stalin opracował i wcielił w życie genialny strategiczny plan rozgromienia wroga, podporządkował swej woli przebieg gigantycznych bitew i doprowadził naród radziecki do zwycięstwa w największej z dotychczasowych wojen, do zwycięstwa w skali światowo-historycznej.

Cały naród radziecki z ogromnym entuzjazmem przystąpił do realizowania powojennego stalinowskiego planu pięcioletniego. W niezmiernie szybkim tempie rozwija się nasz przemysł oraz rolnictwo. Na bazie potężnego rozwoju gospodarki kraju stale wzrasta dobrobyt mas pracujących. Rozwija się produkująca nauka, rozkwita kultura socjalistyczna. Przyjęte z inicjatywy Towarzysza Stalina uchwały CK WKP(b) w dziedzinie literatury i sztuki przyczyniły się do podniesienia działalności ideologicznej. Realizując genialne wskazówki Stalina wzrasta, kzepnie i hartuje się nasza okryta chwałą Partia Komunistyczna, organizatorka wszystkich zwycięstw komunizmu.

Wielki Stalin — to Wódz i Nauczyciel międzynarodowej klasy robotniczej. Na podstawie dzieł Towarzysza Stalina partie komunistyczne i robotnicze poznają prawa rozwoju społecznego i walki klasowej. Opanowują strategię i taktykę ruchu rewolucyjnego, wychowują się w duchu internacjonalizmu proletariackiego, w duchu rewolucyjnej czujności i bezkompromisowego stosunku do wrogów socjalizmu.

W osobie Towarzysza Stalina masy pracujące wszystkich krajów witają wielkiego chorążego pokoju. Apel Towarzysza Stalina, wzywający do podjęcia walki przeciwko imperialistycznym podżegaczom wojennym spotkał się z szerokim oddźwiękiem wśród wszystkich narodów świata. Po raz pierwszy w historii powstał potężny front pokoju, jednoczący setki milionów bojowników o pokój.

Imię Towarzysza Stalina jest najbliższe i najdroższe sercu mas pracujących całego świata. Masy pracujące całego świata kochają Stalina za jego oddanie dla sprawy ludu pracującego, za jego siłę, spokój, energię i zdecydowanie, za jego dalekowzroczność i mądrość rewolucyjną.

We wszystkich zakątkach globu ziemskiego, we wszystkich językach i narzeczeniach, rozbrzmiewają dziś płynące z głębi serca słowa:

Niech żyje Wielki Wódz, Nauczyciel i Przyjaciel Józef Stalin! Niech żyje w zdrowiu przez długie lata ku radości wszystkich ludzi pracy!

Depesza

Wojewódzkiej, Powiatowej i Miejskiej Rady Narodowej do Generalissimusa Stalina

DO

GENERALISSIMUSA JÓZEFĄ STALINA

MOSKWA — KREML

My, członkowie Wojewódzkiej, Miejskiej i Powiatowej Rady Narodowej w Rzeszowie, zebrani na uroczystym posiedzeniu w dniu 20 grudnia 1949 r. w przeddzień 70-tych rocznicy Waszych urodzin, wyrażamy Wam, jako Wodzowi i Nauczycielowi mas pracujących całego świata — najserdeczniejsze życzenia z okazji Waszych urodzin — dla szczęścia całej ludzkości.

Imię Wasze jest symbolem nieugiętej wytrwałości w walce i natchnieniem do czynów o lepsze i sprawiedliwsze jutro, o pokój i postęp na całym świecie.

Dzieła i czyny Wasze są rozwinięciem i wzbogaceniem marksizmu-leninizmu, jako podstawowej zasady rozwoju społeczeństwa.

Wy, jako realizator nauki Marksa — Engelsa — Lenina, ugruntowaliście nową erę, erę socjalizmu, zapoczątkowaną przez Wielką Socjalistyczną Rewolucję Październikową, która stworzyła pierwsze Socjalistyczne Państwo na świecie, niezwykły Związek Radziecki.

Wam zawdzięczają kraje demokracji ludowej swoje osiągnięcia w zrzuceniu tyranii kapitalistycznej i rozwinięciu nowych twórczych sił narodu dla socjalistycznego budownictwa.

Wasze imię jest sztandarem w walce o pokój przeciwko podżegaczom wojennym.

W tak uroczystej i radosnej chwili, kiedy myśli i uczucia milionów ludzi pracy, wiernych Waszym wskazaniom, jako Wódza międzynarodowego proletariatu, skupiają się wokół Waszej Osoby, społeczeństwo wojewódzkie w rzeszowskiego z bezgraniczną wdzięcznością wspomina te chwile, w których niezwykła Armia Radziecka pod Waszym dowództwem wyzwoliła nasz kraj z jarzma hitlerowskiego.

Z Waszym imieniem jest nierozdzielnie związana dwukrotna niepodległość Polski.

Z Waszym imieniem są związane przeobrażenia społeczne, jakie następują w naszym kraju.

Wy jesteście szczerym i gorącym przyjacielem narodu Polskiego.

Wasza genialna polityka współpracy wielkich i małych narodów przyczyniła się do tego, że prastare piastowskie ziemie zostały włączone do Macierzy, a granica naszego Państwa na Odrze i Nysie Łużyckiej jest granicą pokoju dla wszystkich ludzi miłujących pokój i wolność.

W dniu 70-lecia Waszych urodzin — naród polski wraz z narodami Wielkiego Związku Radzieckiego, manifestują swoją niezłomną wolę pójścia drogą wytyczoną przez Was, jako największego stratega i taktyka.

Pragnąc jak najlepiej uczcić uroczystą chwilę — Wojewódzka, Miejska, Powiatowa Rada Narodowa w Rzeszowie zapewnia, że w wytrwałej pracy realizować będzie nadal wskazania marksizmu-leninizmu, przez Was rozwinięte i wzbogacone — umacniać przyjaźń polsko-radziecką i pogłębiać znajomość Waszych dzieł naukowych.

Niech żyje wieczysta przyjaźń polsko-radziecka!

Niech żyje międzynarodowa klasa robotnicza, produkująca siła polityczna narodów XX wieku Lenina i Stalina!

Niech żyje Wódz i Nauczyciel mas pracujących całego świata, Wielki Stalin!

„Niech popłyną najserdeczniejsze życzenia i pozdrowienia dla Wielkiego Przyjaciela narodu polskiego“

Przemówienie premiera tow. Cyrankiewicza na posiedzeniu Sejmu

Obywatelu prezydencie! Wysoka Izbo!

Zebraliśmy się dzisiaj, aby uczcić Wielkiego Człowieka naszej epoki, który wprowadził przełom w stosunkach między narodem polskim, a narodami Związku Radzieckiego — w kierunku wieczystej przyjaźni i braterstwa między naszymi narodami.

Cześć narodu polskiego dla Józefa Stalina wyrosła nie tylko ze stosunku Stalina do Polski i z przełomu między naszymi narodami, ale z ogromu osiągnięć i dokonań Stalina, których waga, ma znaczenie ogólnoludzkie.

Gdyby spróbować określić treść dzisiejszego uroczystego posiedzenia

Towarzysz wszystkich ludów

Można mówić słowami robotników, pełnymi miłości, oddania, twardego zobowiązania dalszej pracy i walki dla sprawy, której On jest Wodzem.

Można mówić słowami uczonych i filozofów, którzy widzą w Stalinie nie tylko opiekuna i protektora nauki — ale widzą w Nim „model nowego uczonego“ człowieka, który w sposób naukowy, rozwijając wiedzę o naturze i wiedzę o człowieku w społeczności, rozwijając świadomość praw rozwoju społecznego — organizuje nowe życie, organizuje dalszy rozwój społeczny.

Można mówić słowami poetów, głoszących, jak „siedemdziesiąt lat Stalinowych powiewa nad światem i nad naszą ziemią, przez którą przeszedł ogień“ i piszących o „ziemi rozdartej na dwoje“, która ogłasza „Twoje zwycięstwo i nasze“ i dopowiedzieć to przyszłe zwycięstwo słowami studenta z Haiti, piszącego z tamtej strony rozdartej ziemi o milionach głodnych wszystkich krajów, sławiących Towarzysza wszystkich ludów.

Można mówić wywodami przywódców proletariackich wszystkich krajów — formułujących zadania klasy robotniczej w walce, której On jest Wodzem, słowami publicystów w niezliczonych artykułach i rozprawach, usiłujących wyjaśnić i rozwinąć pojęcie Stalina, jako twórcy nowej epoki.

Można wrócić do prostych słów i wsłuchać się w pełen bólu list matki francuskiej, której syn zginął w Mauthausen i która całą nadzieję walki o lepszy świat składa tak jak miliony kobiet i matek — u progu nowej epoki — Stalinowi.

Mówią — i to mocno mówią o myślach, o uczuciach milionów ludzi — ogromne ilości podarków, płynących ze wszystkich krajów, które są deklaracjami, wyznaniem wiary, demonstracją, przejawem pomysłowości, wyrazem ludzkiego ciepła.

I to ludzkie ciepło, ciepło uczuć, wdzięczności i nadziei otacza dziś Stalina tak jak nikogo dotychczas.

Jakże różnorodne i żywiołowe są formy tego najbardziej masowego w historii ruchu, skupiającego całą postępową ludność wokół swojego Wodza, wokół — jak Stalina określił Prezydent Bierut — Zwycięskiego Wodza nowej epoki.

Jak w szczególności wzruszająca jest suma ciepła, serdeczności, promieniującej ku Stalinowi z ludzi wszystkich ras i wszystkich narodowości.

Warto pomyśleć chwilę nad wszystkimi przejawami tego wielkiego ruchu sympatii do Stalina, ruchu, który biegnie po społecznych przekrojach poprzez wszystkie narody, poprzez cały świat, obalając wszelkie granice państwowe.

Warto wsłuchać się w słowa proste i w słowa uczonych, w manifestacje — w referaty i pogadanki — w słowa pojedyncze i w słowa formułujące poglądy i walkę milionów — odczytywać myśli milionów ludzi — i warto próbować zdać sobie sprawę, na czym polega najistotniejsza przyczyna tego niezwykłego w historii ruchu serdecznej solidarności milionów ludzi z Józefem Stalinem.

Wydaje się, że nie trudno tę przyczynę znaleźć i tę znalazłszy, trzeba sobie jej przełomowe znaczenie należycie uświadomić.

representacji narodu, można posłużyć się prostymi słowami chłopki, która poprzez swoje własne i swojej rodziny losy — tak widzi sprawę całego naszego narodu:

„Kochany Towarzyszu Stalinie! Życzę Towarzyszowi długiego zdrowia i pomyślności, bo jak by nie Ty i Wasza Partia, to by my już dawno nie żyli, albo by my byli we wielkim nieszczęściu i nędzy. Takich rodzin jak my jest w Polsce tysiące i oni ze mną życzą Towarzyszowi długiego życia i pomyślnej pracy, żeby już nigdy nie było na świecie wojny, wyzysku i nędzy, żeby wszyscy robotnicy i chłopci byli braćmi i szli za Towarzysza przykładem“.

Od wieków istniał pęd mas ludowych do wolności, istniała tęsknota za sprawiedliwym światem, istniała walka o zręczenie zmieniających się form ucisku człowieka przez człowieka. Masy ludowe ileż razy krwawiły w swoich walkach o wolność — ileż razy pełne zawodu i rozpacz przeżywały swoją walkę — ileż razy torując drogę przemianom ustrojowym, zmieniały formy gniołającego je ucisku — nie mogąc i nie umiejąc zmienić treści stosunków między ludźmi w dalszym ciągu polegających na ucisku człowieka przez człowieka.

Nieodgadnione wówczas — niewykryte prawa rozwoju społecznego nie pomagały walce o wolność — nie dawały jej perspektyw, nie wskazywały etapów i dróg walki.

Z genialnej strategii i taktyki Stalina rodzi się nowa epoka

A tymczasem. Tymczasem zrodził się dziedzic wszystkich poprzednich plebejsko-demokratycznych ruchów społecznych, które na przestrzeni stuleci wyrażały interesy i dążenia wolnościowe wyzyskiwanych i ucimionych warstw ludowych, z poprzednich dążeń po omacku rodzi się nowoczesny socjalizm naukowy, rodzi się zwycięska nauka Marksa i Engelsa, która klasie robotniczej dała znajomość praw rozwojowych społeczności, i ze świadomości tych praw uczyniła oręż walki o wyzwolenie społeczne ludzkości.

A tymczasem świadomość tych praw walki i rozwoju społecznego rozwinięta w nowych warunkach imperializmu przez Lenina, przekuta została w oręż walki rewolucyjnej — jakim stała się dzięki Leninowi i Stalinowi — awangarda klasy robotniczej.

Naprzeciw panice burżuazji, wyobrażającej sobie historię ludzkości jak pochod 4 jeźdźców apokalipsy, naprzeciw panice kapitalizmu, wyrażonej złowieszczą dla ludzkości w faszyzmie, naprzeciw spiętrzonej do nihilizmu rozpacz zawiądzonych i oszukanych, naprzeciw wilczym kłom imperializmu — stanęły tęsknoty i dążenia wolnościowe mas pracujących. Z badawczej i odkrywczej pracy Marksa i Engelsa, z genialnej pracy twórców Rewolucji Październikowej — Lenina i Stalina, z dzieła 5-

Bezradność lub bohaterkie nieskuteczne zrywy, z jednej strony utopie, do których nie sposób i nie wiadomo jak dążyć i tymbardziej jak je realizować, z drugiej strony warunki ucisku i wyzysku, cynicznie osłaniane wszystkimi autorytetami władzy i myśli.

Tęsknota ludzi za lepszym światem i równocześnie rzeczywistość wyrzucająca te tęsknoty za burtę ziemskiego życia.

Piękne hasła porywające nieraz do walki i ofiar — zamieniane potem w opaczną rzeczywistość, w cyniczne zaprzeczenie — jakim musiał stać się rozwijający się kapitalizm zrodzony na gruzach feudalizmu przez mieszczańską rewolucję.

Stąd tyle w przeszłości, w przeszłej historii, i dziś tam, gdzie gnije kapitalizm, różnych burżuazyjnych filozofii upadku, beznadziejności, zatrucia, zaprzeczania, różnych mieszczańskich filozofii zmierzchu, dekadencji, zwyrodnienia, końca cywilizacji, beznadziejności ludzkiego życia, kompensaty poza życiem, niezaspokojonych dążeń i tęsknot człowieka.

Stąd podsycający filozofię upadku i beznadziejności i żerujący na nich jak hiena — imperializm — do ostatnich granic rozwinięta forma ucisku człowieka przez człowieka — stąd filozofia i praktyka ludobójczego faszyzmu, stąd filozofia i praktyka wojny — zasłona dymną najczarniejszych, szalibierzych praktyk kapitalistycznych monopolistów.

— Lenina i Stalina, z dzieła 5-letniej, w ciągu których zbudowano socjalizm, z heroicznego zwycięstwa w wojnie narodowej z faszyzmem — z budownictwa socjalizmu na nowych polaniach ziemi wydartych kapitalizmowi ze zwycięstwa Chin ludowych — z walki wyzwolenczej ludów kolonialnych — z ogromnego wzrostu sił walczących o pokój — z jedności myśli i czynów — nauki i praktyki — z genialnej strategii i taktyki Stalina — z ofiarnej i świadomej walki milionowych mas, rodzi się nowa epoka. Niesie ona nadzieję ludzkości, daje godność socjalistycznym narodom, sponiewieranym w nacjonalizmie przez burżuazję, daje godność człowiekowi, daje mu świadomość i możność tworzenia swojej przyszłości, wywalcza człowiekowi sens jego życia, odebrany mu przez filozofię i praktykę kapitalizmu, pokazuje człowiekowi cel jego dążeń i tęsknot za lepszym życiem, za sprawiedliwym światem, za wolnością, za sprawiedliwością — i pokazuje ten cel, jako cel realny: cel osiągalny — ludzką wiedzą, ludzką walką, przetwarzaniem przyrody i przetwarzaniem społeczności — cel osiągalny tu na ziemi ludzkimi rękami, jeżeli się do niego świadomie, w sposób zorganizowany, uporczywie w walce z przeciwnościami, dąży, wydaje się, że ta namacalna realność najlep-

szych dążeń człowieka — ta osiągalność dawniej utopijnych celów, jakimi było dobro ludzkości — wbrew pesymistom i schyłkowcom i wbrew utopistom, a także wbrew don Kichotom — walczącym z wiatrakami — ta realność i osiągalność najszczytniejszych dążeń ludzkości, tak znakomicie przybliżona przez Marksa i Engelsa i urzeczywistniana przez Lenina, a teraz przez Stalina, Wodza Proletariatu, to najbardziej charakterystyczne znamię przełomu epoki ku socjalizmowi, to największy dotychczas przełom duchowy w historii ludzkości.

70-lecie urodzin Stalina manifestacją solidarności ludzi pracy całego świata

Oto dzięki teorii, stanowiącej naukowy wyraz interesów klasy robotniczej, dzięki teorii Marksa-Lenina i Stalina, wtopionej w praktykę partii nowego typu — wyznaczającej cele w walce wyzwolenczej klasy robotniczej — a pod wodzą klasy robotniczej masy ludowe, świadomie jak nigdy dotąd i zwycięsko, jak nigdy dotąd, kształtują przyszłość świata, ucząc walki uciemiężonych i ujarzmionych, niosąc im nadzieję i wyzwolenie. Taki jest sens tego przełomu w historii ludzkości.

Wyzwolenie proletariatu, to jego własne, ciężko wypracowane, krwawo wydzierane krok po kroku zwycięstwo — jego własne, dumne dzieło — dzieło myśli naukowej, wtopionej w praktykę — dzieło Partii — awangardy, dzieło wodzów proletariatu takich jak Lenin, takich jak Stalin, dzieło milionów walczących pod przewodnictwem Partii.

I równocześnie — coraz lepiej rozumiana jest ogólnoludzka treść walki „Klasowej proletariatu, przewodnika całej ludzkości w drodze ku wyzwoleniu.

Stąd rodzi się ta niespotykana dotychczas w historii fala sympatii, solidarności i miłości do Józefa Stalina, fala, która przewalała się poprzez wszelkie przegrody granic państw burżuazyjnych, która narasta i staje się nowym, o ogromnym znaczeniu faktem politycznym w dalszej konsolidacji sił postępu i pokoju wokół Nauczyciela ludów, Wodza i Realizatora Nowej Epoki.

Nic dziwnego, że rozmach tej manifestacji budzi lek i przerażenie w obozie imperialistycznym, bo nie jest już dla nich tajemnicą fakt, że ogromna większość widzi w Stalinie Sztandar Pokoju i Postępu.

Nienawiscia zięja chytry politykierzy burżuazyjni, którym ruch robotniczy, im bardziej świadomy celów i sposobów walki, tym bardziej odbiera możliwości zachrajskich sztuczek i utrudnia rozbijanie jedności klasy robotniczej, jedności obozu postępu.

Obchód 70-lecia urodzin Józefa Stalina przekształcił się bowiem w potężną manifestację solidarności ludzi pracy całego świata, narodów socjalistycznych z narodami uciskanymi, wszystkich ludzi pokoju, wolności i postępu.

wyłączenie poprzez zwiastującą światu nową epokę Rewolucję Październikową, poprzez dzieło Partii Lenina i Stalina — dzieło rosyjskiego proletariatu.

Było o tym wielokrotnie mówione i pisane, jest to fakt historyczny, nie tylko bezsporny, ale i dostatecznie znany.

Nie powstrzymało to, rzecz jasna, polskiej burżuazji, nie powstrzymało Piłsudskiego od wkupywania się w łaski imperializmu poprzez zbrojną agresję przeciw krajowi Rad.

A Wszechrosyjski Centralny Komitet Wykonawczy Rad delegatów robotniczych, włościańskich i żołnierskich — tak wówczas pisał w swojej odezwie do narodu polskiego:

„my, przedstawiciele rosyjskiej klasy robotniczej i włościanstwa, występowaliśmy i wystąpimy otwarcie przed całym światem, jako bojownicy o ideały komunistyczne, jesteśmy do głębi przeświadczeni, że

lud pracujący wszystkich krajów wejdzie na tę drogę, na którą już wstąpił rosyjski lud pracujący.

Wszechrosyjski Centralny Komitet Wykonawczy przesyła pozdrowienia narodowi polskiemu, gnębionemu nigdy przez carat rosyjski i rosyjską burżuazję i dotkniętemu cięższymi niż inne narody klęskami wojny, spowodowanej przez wspólnych naszych wrogów — kapitalistów, i wyraża mocne przekonanie, że naród radziecki uczyni wszystko co jest w jego mocy, aby przyspieszyć klęskę naszego wroga — hitlerowskich Niemiec, umocnić przyjaźń polsko-radziecką, i przyczynić się do powstania niepodległej Polski“.

I jakże blisko tym słowom z roku 1920 — jak blisko i jak konsekwentnie brzmi przemówienie Stalina w roku 1945, z okazji podpisania układu o przyjaźni między naszymi narodami:

„Znaczenie tego układu polega przede wszystkim na tym, że jest on wyrazem zasadniczego zwrotu w stosunkach między Związkiem Radzieckim a Polską w kierunku sojuszu i przyjaźni, zwrotu, który ukształtował się w toku obecnej walki wyzwolenczej przeciwko Niemcom, obecnie zaś nabiera mocy formalnej w niniejszym układzie.

Stosunki między naszymi krajami obfitowały, jak wiadomo, w ciągu ostatnich 5 stuleci w elementy obojętne, niechęci i nie rzadko otwartych konfliktów zbrojnych. Stosunki takie osłabiały obydwa nasze kraje i wzmacniały imperializm niemiecki...“

„Nic tedy dziwnego, że narody naszych krajów z niecierpliwością czekają podpisania tego układu. Czują, że układ ten stanowi rekojmnię niepodległości nowej, demokratycznej Polski, rekojmnię jej potęgi i rozkwitu“.

Jakże blisko tym słowom do słów Stalina, wypowiedzianych do Polaków już po całym niesławnym okresie istnienia obszarniczokapitalistycznej Polski, która cały czas władzy sanacyjnej usiłowała uczynić bramą wypadową imperializmu przeciw Rosji, i którą w końcu porzucili we wrześniu 1939 r.

Stalin w roku 1943 powiedział tak: „Możecie być pewni, że Związek Radziecki uczyni wszystko, co jest w jego mocy, aby przyspieszyć klęskę naszego wspólnego wroga — hitlerowskich Niemiec, umocnić przyjaźń polsko-radziecką i wszelkimi środkami przyczynić się do odbudowania silnej i niepodległej Polski“.

I jakże blisko tym słowom z roku 1920 — jak blisko i jak konsekwentnie brzmi przemówienie Stalina w roku 1945, z okazji podpisania układu o przyjaźni między naszymi narodami: „Znaczenie tego układu polega przede wszystkim na tym, że jest on wyrazem zasadniczego zwrotu w stosunkach między Związkiem Radzieckim a Polską w kierunku sojuszu i przyjaźni, zwrotu, który ukształtował się w toku obecnej walki wyzwolenczej przeciwko Niemcom, obecnie zaś nabiera mocy formalnej w niniejszym układzie.

Stosunki między naszymi krajami obfitowały, jak wiadomo, w ciągu ostatnich 5 stuleci w elementy obojętne, niechęci i nie rzadko otwartych konfliktów zbrojnych. Stosunki takie osłabiały obydwa nasze kraje i wzmacniały imperializm niemiecki...“

„Nic tedy dziwnego, że narody naszych krajów z niecierpliwością czekają podpisania tego układu. Czują, że układ ten stanowi rekojmnię niepodległości nowej, demokratycznej Polski, rekojmnię jej potęgi i rozkwitu“.

Jakże równocześnie już nie tylko blisko, ale wprost za słowami, idą czyny.

Wielki międzynarodowy sens wspólnego zwycięstwa Związku Radzieckiego nad hitleryzmem zawierał w sobie także wywalczenie wolności narodowi polskiemu i umożliwienie polskiej klasie robotniczej ustanowienia władzy ludowej, przeprowadzenia reform społecznych i skierowania kraju ku budowie socjalizmu.

Dokończenie w numerze jutrzejszym

A. Zenczenko
F. Daniewski

WCZORAJ I DZIŚ WSI NOWA UDA — miejsca zesłania Józefa Stalina

Z południowego zbocza gór Kitkaj, otwiera się widok na szeroką dolinę rzeki Udy, na połyskującą srebrnym w słońcu rzekę, na siniejące w dali góry.

Tutaj, na górę Kitkaj przed 45-ami laty, przebywając na zesłaniu w Nowej Udzie, przychodził Towarzysz Stalin. Może właśnie tu na brzegu przepaści, gdzie obecnie kolchozicy z Nowej Udy wybudowali niedużą altankę, stał Stalin i czytał pierwszy krótki list Włodzimierza Lenina, który zapoczątkował znaczną narazie znajomość, a następnie wielką przyjaźń dwóch genialnych wodzów rewolucji proletariackiej. Może właśnie tu Stalin obmyślał plany ucieczki z zesłania. Stąd — jak mówią tutejsi ludzie — z gór Kitkaj — słyszał Stalin narastający grom rewolucji, widział oczyma wyobraźni Rosję wolną, potężną — taką, jaka się stała pod jego mądrym kierownictwem.

Z wierzchołka gór Kitkaj widać czyste są, jak na dłoni, zaśnieżone pola nowoudzińskiego kolchozu im. Stalina, a u jej podnóża — wieś Nowa Uda z daleka widać dwupiętrowe domy Kady wjejskiej, budynek siedmioletniej szkoły im. Stalina, wysokie maszty radiowęzła, czworokąt kolchozowych farm hodowlanych, obszerne podwórza ośrodka maszynowego, pełne oczekujących remontu traktorów i kombajnów.

Posrodku wioski stoi dom. Po jednej jego stronie widnieje ogrodzenie z zaostrzonych kłoców. Do tego właśnie domu prowadzi ścieżka z gór Kitkaj.

Przed rewolucją mieszcił się tu urządek gminny, teraz urządzono w nim muzeum im. Józefa Stalina.

W muzeum widzimy liczne fotografie Józefa Stalina, kopie akt departamentów policji, które śledziły każdy krok Stalina.

Józef Stalin wraz z pierwszą partią zesłańców przybył do Nowej Udy 27 listopada 1903 r. i zamieszkał w domu, którego właścicielką była niejaką Litwinowa.

— Litwinowa dawno już nie żyje, a jej dom rozpadł się — opowiada dyrektor muzeum, Wasiliew. Jednakże mieszkańcy Nowej Udy odwołują się do pamięci. Oto makieta.

Ani jednak uprawiane przez żandarmerię i policję szpicelowanie, ani mrozy syberyjskie nie zdołały zatrzymać Towarzysza Stalina z dala od rewolucyjnej klasy robotniczej i partii. Piątego stycznia 1904 roku opuszcza on potajemnie miejsce zesłania, by rzucić się znowu w wir pracy rewolucyjnej i rozpocząć realizację leninowskiego planu budowania państwa bolszewickiego.

6 stycznia 1904 roku komisarz policji powiatu batagajskiego zakomunikował wydziałowi ochrony w Irkucku:

„Urząd gminny w Nowej Udzie donosił, że zesłaniec, Józef Dżugaszwili uciekł 5 stycznia. Środki przedsięwzięto, depeszerowano do policji kolejowej w Krasnojarsku”.

Psy policyjne nie potrafiły jednak dogonić Towarzysza Stalina. W lutym był on już znowu na Kaukazie — początkowo w Batumie następnie w Tyflisie.

Muzeum Józefa Stalina istnieje w Nowej Udzie już od 10-ciu przeszło lat. W ciągu tego okresu zwiedziło je dziesiątki tysięcy ludzi. Przyjeżdżają tu z Irkucka i innych miast obwodu, położonych niekiedy o setki kilometrów od wsi Nowa Uda. Muzeum stało się poważnym ośrodkiem propagandy idei partii bolszewickiej.

Dolina rzeki Udy była ongiś jednym z najokropniejszych zakątków katorgi syberyjskiej. Traktem, prowadzącym od kolei na północ, przez cały rok, w upał czy mróz, ciągnęły kolumny katorżników — zesłańców politycznych. Nędzne i beznadziejne było życie ludzi w osadzie Nowa Uda i pobliskich wsiach — Pogorjaj („Pomartw się”) i Potoskaj („Potosk”) — same nazwy tych wiosek mówią już o nędzy, w jakiej żył syberyjski chłop.

— W zimie — nieprzebyte śniegi, latem — niezliczone komary i muchy — wspomina jeden z najstarszych mieszkańców Nowej Udy, obecnie kierownik ogrodu w kolchozie im. Stalina, Isakow. Zboże wschodziło w marcu. Drewniane sochy i bronie, ot i cała nasza ówczesna technika rolnicza. Długo się prowadziło jedynie karczowanie i katorżenie.

Pracownicy zesłania mieszkali w Nowej Udzie w namiotach. W osadzie nie było cerkiewi, 5 szynków i tylko jedną szkołę na cały okręg.

Dopiero po Rewolucji Październikowej życie mieszkańców Nowej Udy stało się jasne i radosne.

20 lat temu, w 1920 roku, zorganizowano we wsi kolchoz im. Stalina, nieco później uruchomiono ośrodek maszynowy. Na polach kolchozu pojawił się potężny sprzęt techniczny — traktory, kombajny i inne maszyny rolnicze, które ułatwiły rolnikowi pracę.

Życiarnia Nowej Udy zapełniła obszerne klasy nowej siedmioletniej szkoły im. Stalina.

W 1934 roku, w dniu 30-tej rocznicy ucieczki Józefa Stalina z zesłania, pionierzy i młodzież szkolna Nowej Udy napisali do Towarzysza Stalina list z gratulacjami. W liście tym opowiadali Wodzowi Narodu o swoim radosnym dzieciństwie.

Lis ten przechowywane jest w muzeum. Przechowuje się i odpowiedź Towarzysza Stalina:

„Proszę wybaczyć spóźloną odpowiedź. Pozdrowienia wasze bardzo mnie wzruszyły. Życzę wam zdrowia i sukcesów w nauce i w pracy społecznej. Mam nadzieję, że ukończycie pomyślnie szkołę i staniecie się energicznymi, wyształconymi pracownikami, jakich potrzebuje nasz kraj.

Ja, Mołotow, Woroszyłow i Kaganowicz posyłamy wam w podarunku: aparat radiowy i telefon z płytami. Myślę, że wasze szkolne radio działać będzie dobrze. Mołotow, Woroszyłow i Kaganowicz pozdrawiają was.

Życzę wam wszystkiego dobrego.

J. STALIN.

Przewidywania Wodza spełniły się. Setki wychowanków nowoudzińskiej szkoły Jego imienia stało się energicznymi, wyształconymi pracownikami naszego kraju. Wielu z nich ukończyło licea techniczne i wyższe zakłady naukowe. Są oni nauczycielami i agronomami, przewodniczącymi kolchozów, kierownikami brygad i ogniw.

W okresie Wielkiej Wojny Narodowej nowoudziński kolchoz im. Stalina przekazał na fundusz obrony narodowej tysiące cetnarów zboża i innych produktów rolnych, dał armii wiele koni. Ponad 150 mieszkańców wsi brało udział w walkach na froncie.

Józef Stalin i Georgi Dymitrow

Kolchoz nowoudziński przekroczył już pod względem gospodarczym poziom przedwojenny. Poczynając od r. b. na polach kolchozu zaczęto stosować płodozmiannę polowo-ląkową. Obszar zasiewów kultur zbożowych wynosi 1000 ha. Z roku na rok podnosi się poziom robót w polu.

Zbiór podstawowej kultury nowoudzińskiego kolchozu — pszenicy, wynoszący przed wojną 12 cetnarów z ha — wzrósł w 1949 roku do 16,9 cetnarów z ha na całym obszarze zasiewów.

Ogniwu bogatych plonów, kierowane przez kolchoźnika Isakowa, zebrało w r. b. po 23 cetnary pszenicy z ha.

W biurze zarządu kolchozu towarzyszy Isakow opowiada nam:

„Zorganizowaliśmy nasze „ogniwo bogatych plonów” ubiegłej wiosny. Nielikolczy z naszych ludzi powątpiewał: „czy aby wyjdzie co z tego?” — „Musz wyjść — powiedziałem — nie może być inaczej. Wyrósł 20 i 30 cetnarów. Stalin przeczął mieszkańcom na tej naszej ziemi, a i dziś również jest z nami”.

W r. ub. zebrałiśmy trochę ponad 16 cetnarów. W r. b. zasialiśmy sposobem krzyżowym pszenicę jaro-

wizowaną, wzmocniliśmy ziemię nawozami i oto widzimy wyniki. Oczywiście dużo pomogli nam agronomowie, w szczególności Solowjow, starszy agronom ośrodka maszynowego, jeden z tych pionierów, którzy podpisywali list do Towarzysza Stalina. Pszeniczka dała 23 cetnary z ha. A jeżeli dała już tyle, to da i więcej!”

Doskonale pracowali również na polach kolchozowych mechanizatorzy nowoudzińskiego ośrodka maszynowego. Traktorzyści, przekroczyli plan zasiewów wiosennych, kombajnery zebrałi zboże na obszarze 700 ha zamiat przewidywanych umową 400 ha.

Hodowcy bydła na pięciu farmach kolchozu dobrze się przygotowali do zimy syberyjskiej: opatrzyli pomieszczenia dla bydła, przygotowali dostateczną ilość paszy. Kolchoz posiada obecnie więcej bydła, aniżeli przewiduje plan. Przewiduje miejsce wśród hodowców bydła zajmują robotnicy farmy hodowli koni, na której czele stoi członek partii, Mikolaj Aloszyn.

Farma hodowli koni w kolchozie

im. Stalina jest jedną z najlepszych w rejonie i kolchoźnicy słusznie są z niej dumni.

— Tak powinno być — mówi Mikolaj Aloszyn — jesteśmy przeciw kolchozom im. Stalina.

Coraz bardziej dostatnio i kulturalnie żyją kolchoźnicy Nowej Udy. Ponura przeszłość odeszła na zawsze. Życie w tej zagubionej wśród bezbrzeżnej tajgi wsi gruntownie się zmieniło.

Kolchoźnicy odwiedzają często klub, by posłuchać interesujących pogadań o przeobrażeniu przyrody, podnoszeniu urodzajów i udójów mleka, obejrzeć film, zagrać w szachy, czy warcaby, wypożyczyć w bibliotece książkę, przeczytać ją i zastanowić się nad jej treścią.

O aparatach radiowych nie ma co nawet wspominać — są one w każdym domu. W każdej chwili — w dzień i w nocy — słuchają kolchoźnicy głosu stolicy — Moskwy gdzie mieszka i pracuje najdroższy i najbliższy im człowiek — Towarzysz Stalin.

W ostatnich dniach w klubie panuje szczególnie ożywienie. Mieszkańcy

Nowej Udy studiują życiorys Wodza przygotowując się do obchodu 70-tej rocznicy Jego urodzin.

Wieczorami odbywają się ożywione pogawędki o przeszłości, teraźniejszości, o jeszcze szczęśliwszej przyszłości Nowej Udy

— Partia bolszewików wyprowadziła nas na szeroką drogę życia kolchozowego — mówi przewodniczący kolchozu, Aleksander Zykow. Mamy teraz wszystko: potężną technikę rolniczą, obfitość produktów i pod względem kulturalnym bardzośmy wyrosli.

Po chwili namysłu dodaje: — Będziemy mieli również własną elektrownię wodną im. Stalina, która zaopatrzy w prąd elektryczny pięć sąsiednich kolchozów. Zaczniemy ją budować po Nowym Roku.

Nie wątpimy, że w niedalekiej przyszłości kolchoz będzie miał swoją elektrownię. Zabysną żarówki. Nijęcza w Nowej Udzie, tam gdzie niedgdy mieszyl się na zesłaniu Towarzysz Stalin, a gdzie dziś — z jego woli, dzięki Jego ojcowskiej troskliwości o naród, płynie szczęśliwe życie ludzi radeckich.

TWÓRCA I ORGANIZATOR ustroju kolchozowego

Na niezmiernych obszarach ziemi radzieckiej ciągną się pola setek tysięcy kolchozów. Już 20 lat temu przytłaczająca większość chłopów radzieckich wkroczyła na drogę kolchozową. Z każdym rokiem wzmacniał się w tym okresie ustrój kolchozowy. Kolchozy uratowały 20 — 30 milionów biedoty wiejskiej od nędzy i głodu i utorowały chłopom drogę do dobrobytu. Chłopi radziecy przekonują się w codziennej praktyce o żywotności ustroju kolchozowego.

Historyczne przemiany, które zażyły w dziedzinie rolnictwa i w życiu chłopów radzieckich związane są z imieniem wielkiego kontynuatora sprawy Lenina — Józefa Stalina.

Stalin jest genialnym twórcą i organizatorem zwycięstwa ustroju kolchozowego w ZSRR. Mądrze i wnikliwie, rozważnie i starannie przygotował Stalin przejście milionów drobnych gospodarstw chłopskich na drogę kolchozową.

Przeprowadzone zgodnie z genialnym planem Józefa Stalina uprzemysłowanie kraju, umożliwiło przebudowę techniczną rolnictwa, wyposażenie wsi w tysiące traktorów, kombajnów i innych maszyn rolniczych, które w ogromnej mierze ułatwiły pracę rolnika.

Pod kierownictwem Józefa Stalina partia bolszewików wciągnęła miliony chłopów do rozmaitych form spółdzielczości, przyzwyczajając ich do zespołowego prowadzenia swych spraw. W oparciu o leninowski plan spółdzielczy Stalin opracował teorię kolektywizacji i wykazał, że kolchoz jest wyższą formą spółdzielni produkcyjnej. Stalinowska teoria kolektywizacji została pomyślnie wcielona w życie.

W walce klasowej

Józef Stalin uczy, że dla przejścia na tory kolchozów chłopci powinni demaskować i gromić bogaczy — wiejskich. Partia bolszewików zmobilizowała — pod kierownictwem Stalina — pracujących chłopów do zdecydowanej walki z kulactwem, co stanowiło najważniejszą przesłankę zwycięstwa ustroju kolchozowego.

20 lat temu w kraju radzieckim nastąpiły wielkie wydarzenia na miarę historyczną. Józef Stalin nazwał rok 1929 — rokiem wielkiego przełomu. W okresie tym ogromna praca, wykonana przez partię bolszewicką i państwo radzieckie, uwieńczona została wielkim zwycięstwem: miliony średniorolnych chłopów zaczęły przechodzić na tory gospodarki kolchozowej. W okresie tym z inicjatywy Stalina partia dokonała zasadniczego zwrotu w swej polityce. Od polityki ograniczania i wypierania kulaków, partia przeszła do polityki likwidacji kulactwa jako klasy na bazie całkowitej kolektywizacji. Wielkie przemiany, jakie nastąpiły 20 lat temu, były przewrotem prawdziwie rewolucyjnym, przewrotem równoznacznym z przewrotem rewolucyj-

nym, który nastąpił w październiku 1918 r.

Rękomią pomyślnego przeprowadzenia kolektywizacji było to, że Józef Stalin w genialny sposób odkrył tę formę kolchozu, która najbardziej prawidłowo łączy interesy osobiste kolchoźnika z jego interesami społecznymi — spółdzielnie rolniczą. Stalin przewidział ogromne znaczenie ośrodków maszynowych, jako punktów oparcia socjalistycznej przebudowy rolnictwa i pomocy państwowej dla chłopstwa kolchozowego.

Pod kierownictwem Józefa Stalina rozgromiono — zdradców trockistowskich, ziniwiewowskich i buchajrinowskich, usługujących nie doświadczeń kolektywizacji, zerwać sojusz robotniczo-chłopski i pchnąć kraj na drogę restauracji kapitalizmu.

Na I-szym Wszechzwiązkowym Zjeździe Kolchoźników — przewodników pracy w roku 1933 Józef Stalin postawił zadanie: uczynić kolchozy bolszewickimi, a kolchoźników — załoznymi.

To historyczne hasło zmobilizowało kolchoźników do ofiarnej pracy, do umocnienia spółdzielczego gospodarstwa kolchozowego.

Jak troskliwy ojciec, Józef Stalin pomaga kolchoźnikom w osiagnaniu coraz do nowych sukcesów w dziedzinie rozwoju rolnictwa. Genialny wódz uważnie śledził każdy krok kolchozów.

14 lat temu, 1 grudnia 1935 r. Józef Stalin zaprosił do Moskwy produkujących kombajnów i kombajnerek. Na naradzie Wódz postawił wobec kolchoźników zadanie jak najenergiczniejszego rozwijania gospodarki zbożowej.

Kolchoźnicy wypełniają wiernie wskazania Stalina, dotyczące umocnienia kolchozów i terminowego wypełniania zobowiązań wobec państwa.

Praca radosna

Pod genialnym kierownictwem Józefa Stalina praca rolnika przeobraziła się z niewolniczej i ciężkiej w pracę radosną. Na coraz szerszą skalę stosuje się w produkcji kolchozowej energię elektryczną. Na wsi ukazał się ludzkie nowości specjalności: traktorzyści, kombajnery, radiotelegrafisci. Środowisko chłopskie wytworzyło własną inteligencję. Przewodnicy wsi kolchozowej cieszą się w ZSRR sławą i szacunkiem. Tysiące mistrzów bogatych plonów i przewodników hodowli bydła otrzymało tytuły Bohaterów Pracy Socjalistycznej.

Geniusz Stalina skierował naukę agronomiczną na służbę pracownikom wsi. Dzięki Stalinowi zdobył wielkich uczonych rosyjskich, Mieczurina, Timiriazewa, Kostyczewa, Do-kuczajewa i Wiłamsa stały się udziałem mas kolchozowych. Współ z uczonymi kolchoźnikami hodują nowe odmiany roślin uprawnych i drzew owocowych, nowe rasy bydła,

tworzą nowe metody uprawy roli i chowu bydła.

Na wniosek Stalina i pod jego kierownictwem opracowano wielki plan ofensywy przeciwko posuszy. Z niebywałym entuzjazmem pracują kolchoźnicy nad wykonaniem stalnowskiego planu przeobrażenia przyrody przez wprowadzenie płodozmiannu polowo-ląkowego, otoczenie pól ochronnymi pasami leśnymi, zakładanie stawów i zbiorników wody.

Budownictwo komunizmu

Chłopsko kolchozowe realizuje z powołaniem jedno z najważniejszych zadań budownictwa komunistycznego — zadanie stworzenia obfitości produktów rolniczych. Praca w rolnictwie radzieckim coraz bardziej staje się odmianą pracy w przemyśle, zacierają się granice między miastem a wsią. Ziszczy się proceza słowa Stalina zawarte w napisanym 20 lat temu artykule p. t. „Rok wielkiego przełomu”.

„Czyż nie jest rzeczą jasną, że nasze młode wielkie rolnictwo socjalistyczne (kolchozowe i sowchozowe) posiada wielką przyszłość, że pokaże cuda wzrostu?”

(Patrz „Zagadnienia leninizmu” str. 252).

O tych właśnie cudach meldują kolchoźnicy Stalinowi w swych listach.

Głębokim szacunkiem i gorącą miłością darzą kolchoźnicy bezgranicznie dla nich drogie imię mądrego wodza Józefa Stalina.

Pracujący chłopci całego świata zwracają spojrzenia w stronę ZSRR, gdzie dzięki zwycięstwu Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, dzięki zwycięstwu ustroju kolchozowego, utworzono pod kierownictwem partii Lenina — Stalina przodujące rolnictwo wolne od kryzysów. Chłopi pracujący krajów demokracji ludowej z największą uwagą zapoznają się z doświadczeniami budownictwa kolchozowego w ZSRR.

Z Polski, Rumunii, Bułgarii, Czechosławacji, Węgier i Albanii przyjeżdżają do Związku Radzieckiego delegacje chłopów, by zapoznać się z osiągnięciami kolchozów i nauczyć się od nich, jak budować nowe życie.

Sukcesy osiągnięte przez chłopów radzieckich w ciągu 20 lat masowego budownictwa kolchozowego są dla nich bodźcem do dalszych czynów na polu pracy produkcyjnej w walce o przedterminowe wykonanie powojennego stalnowskiego planu pięcioletniego.

Pod kierownictwem partii bolszewickiej, pod przewodem mądrego wodza i nauczyciela narodu radzieckiego, Józefa Stalina, chłopci kolchozów wraz ze wszystkimi ludźmi prac kraju radzieckiego kroczą naprzód dążąc do stworzenia obfitości produktów rolniczych w kraju i osiągnięcia wyżyny komunizmu.

A. ILJIN.

GRUDZIEŃ
22
CZWARTEK

DYZURY APTEK:

Dyzur nocny: Apteka pod Wałką Boską — pl. Wolności im. Gen. Stalina.

POGOTOWIE RATUNKOWE ul. Grodzisko 6 tel. 10-00

STRZAŻ POŻARNA: ul. Mickiewicza 10, tel. 08.

PRZEMYSŁ

Dyzur nocny: Apteka pod Orłem, ul. 3 Maja

KROSNO

Dyzur nocny: Apteka mgr. Wołynkiewicza — Rynek

POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Staszica 4 tel. 141.

PRZEWORSK

Dyzur nocny: Apteka pod Orłem — Rynek

JAROSŁAW

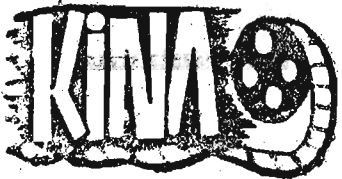
Dyzur nocny: Apteka mgr. Wojciechowskiego — ul. Grunwaldzka

POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. 3 Maja, — 73, tel. 24.

MIEJSCOWOŚĆ MIASTA RZESZOWA — Rynek 6 — otwarte od godz. 9 do 14-tej.

PAŃSTWOWY TEATR ZIEMI RZESZOW
Szt. — m. — m. — m.

RZESZÓW — Apollo: Wschodnie załoty PRZEMYSŁ — Bałtyk: Wilcze doly PRZEMYSŁ — Olimpia: „Dwaj panowie F” PRZEWORSK — Bałtyk: Postrach mórz KROSNO — Piłster: Życie Emila Zoli DEBICA — Uciecha: Opowieść o prawdziwym człowieku

GORLICE — Wiarus: Miał dedektywi JAROSŁAW — Gdynia: Trójka trofi LUBACZÓW — Melodia: Pepita Jimenez LANCIUT — Znicz: Muzyka i miłość MIELEC — Odra: Dziewczeta z baletu ROLWADZÓW — Polonia: Tajemnica wywiadu

KINA OBJAZDOWE

progr. na dzień 23 bm.

ZOLKÓW (Jasio) — Harry Smith odkrywa Amerykę
HARKŁOWA (Jasio) — Chłopiec z przedmieścia
WESOLA (Brzozów) — Dnsze czarnych
SZEBNIE (Jasio) — Czapajew
STOBIERNA (Rzeszów) — Przygody Nasredina
GORZYCE (Tarnobrzeg) — Złoty róg
SEDZISZÓW (Debica) — Sąd honorowy
PORAŻ (Lesko) — Nowa Albania
ROKIETNICA (Jarosław) — Złoty kluczyk
JEZÓWE (Nisko) — Góra dziewczęta

18.30 Muzyka rozrywkowa, 14.00 Kronika Czechosłowacji, 14.15 Zagadki muzyczne, 14.55 Muzyka klasyczna, 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych, 16.20 Dziennik krakowski, 17.00 XII audycja z cyklu „Słuchamy muzyki”, 17.45 Spiewamy piosenki młodzieżowe, 18.00 Z kraja i ze świata, 18.15 Koncert 19.00 Pog. z cyklu „O Stalinie”, 20.40 Muzyka rozrywkowa, 21.00 Koncert, 21.40 Audycja problemowa (O Stalinie), 22.15 Koncert, 23.00 Ostatnie wiadomości.

Stalin — to imię, które stało się sztandarem walki o pokój i socjalizm

Wielka Akademia Stalinowska w Rzeszowie

W sali Domu Kultury odbyła się w dniu wczorajszym wielka Akademia Stalinowska. Na długo przed rozpoczęciem uroczystości do sali napływać zaczęły tłumy mieszkańców naszego miasta. Wypełniona po brzegi olbrzymia sala nie mogła pomieścić wszystkich uczestników akademii. Na pięknie udekorowanej scenie widnieje portret Wodza międzynarodowego proletariatu Tow. Józefa Stalina, wśród czerwonych sztandarów i kwiatów. Akademię zagaja wojewoda rzeszowski tow. Mirek. Gdy milkną długotrwałe burzliwe oklaski i okrzyki na cześć Tow. Stalina w prezydium zasiadają, witani żywiolową owacją przedstawiciele Armii Radzieckiej kpt. Siedzienko i sierżant Dymitrow, sekretarze KW PZPR tow. Ptasieński i Sanocki, przedstawiciele wojska, władz, organizacji i przodownicy pracy.

Obszerny referat o życiu i walce Tow. Stalina wygłasza I sekretarz KW PZPR tow. Jan Ptasieński.

„W dniu dzisiejszym, w całym świecie, od dalekiego Pekinu i Kantonu po brzegi Kalifornii, od Skandynawii po Przylądek Dobrej Nadziei i Australię, we wszystkich okolicach świata, tam gdzie żyje i walczy klasa robotnicza, potężnym echem wymawiane z czcią przez całą postępującą ludzkość rozlegają się słowa „Wielki Stalin” nasz Wódz, Nauczyciel i Przyjaciel.

Dzisiaj na ustach wszystkich, białych i kolorowych, wyzyskiwanych i wyzwolonych spod ucisku kapitalistycznego potężne słowo S T A L I N wymawiane jest we wszystkich językach świata.

Już pierwsze słowa mówcy zebrani na akademii przerywają okrzykami na cześć Tow. Stalina, na cześć Związku Radzieckiego. I od pierwszych słów sala entuzjastycznie, serdecznie przyjmuje każde słowo referatu.

„Słowo to jest zawołaniem bojowym, mobilizującym szeregi walczących o swoje wyzwolenie społeczne i narodowe. Słowo to mobilizuje budowniczych socjalizmu w wyzwolonych już krajach. Słowo to — wielkie imię Stalina — łączy wszystkich, zespała w jeden front bojowników o pokój o wolność.

Tak jak wymawiane jest z radością, i dumą, przez miliony pracujących, tak jak mobilizuje ich do walki, dodaje energii i siły i ducha, tak na odgłos jego kruszą się posady kapitalizmu, paniczny strach ogarnia kartelowych magnatów.

Cały międzynarodowy proletariatus, każdy człowiek pracy obchodzi uroczyste ten wielki dzień jubileuszowy, — 70-letnią rocznicę urodzin Tow. Stalina, — 55 rocznicę Jego walki i pracy w szeregach walczącego proletariatu.

Robotnicy kraju budującego się socjalizmu — stwierdza mówca — obchodzą ją uroczystie wzmocnionym tempem pracy, osiągnięciem nienotowanych dotychczas rezultatów produkcyjnych, obchodzą ją w wolnym od wyzysku kraju.

Robotnicy w krajach kapitalistycznych święcą ją w wzmocnieniu swojej walki o obalenie tyranii kapitalistycznej. Partyzanci w Hiszpanii, Grecji, na Malajach, obchodzą ją wzmocnieniem swej walki zbrojnej, przeciwko bandom faszystowskim. Sens tej walki, treść jej, niezależnie od form, jest jedna. Walka o zwycięstwo międzynarodowego proletariatu, walka o Międzynarodową Rewolucję, walka o całkowite obalenie ustroju kapitalistycznego, o zniesienie wyzysku człowieka przez człowieka.

Na czele tej walki stoi wielki kraj budującego się komunizmu — Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich. Wodzem tych milionowych armii proletariatu jest wielki Stalin. Jego walka, jego praca, to praca i walka o dobrobyt każdego robociznika. Jego mądre słowa są drogowskazem dla mas pracujących każdego kraju. On to, pod kierownictwem Lenina, budował pierwszą rewolucyjną marksistowsko-leninowską Partię, kierował jej walką. Rozbił gmach despotyzmu carskiego i wespół z Leninem wskazał całemu proletariatusowi drogę po której kroczyć należy ku zwycięstwu.

Gdy mowa o niezłomnej walce Tow. Stalina o lepsze jutro pracujących całego świata, o Armii Czerwonej — wyzwolicielce narodów, o Związku Radzieckim — niezwykłej twierdzy pokoju — raz poraz na sali zrywają się huraganowe oklaski i płynące z serca okrzyki.

Stalin, Sta-lin, skandują długie zebrani.

W dalszym ciągu swego przemówienia tow. Ptasieński przedstawia bohaterstwo armii Czerwonej i narodów ZSRR w walce przeciwko hitlerowskiej agresji.

„Pod kierownictwem Stalina, Armia Czerwona odparła ataki band faszystowskich, broni każdej piędzi ziemi radzieckiej. Na zapleczu frontu niemieckiego, na wezwanie Stalina tworzą się oddziały partyzanckie, które dniami i nocą atakują wroga. Na zew Stalina cały naród staje do obrony radzieckiej ziemi. Nie załamują ducha armii i narodu chwilowe porażki, a potęgują one opór całego narodu, wierzący nieugięte w nieśmiertelność idei, której uosobieniem jest Wielki Stalin.

Stalin z nami, Stalin myśli... Słowa Stalina płyną poprzez linie frontu, docierają do najodleglejszych zakątków ziemi radzieckiej, mobilizują ludzi, porywają do walki. Z imieniem Stalina na ustach umierają w walce żołnierze i partyzanci radzieccy. Z okrzykiem „Za ojczyznę, za Stalina” idą do ataku obrońcy Stalingradu, Moskwy i Lenigradu. Okrzyk „Stalin z nami” prowadzi zwycięską Armię Radziecką na ulice Berlina.

Armia Radziecka kierowana dłoń największego stratega proletariackiego przynosi wolność narodom okupowanym przez faszystów. Pomaga im w zruczeniu nienawistnego jarzma kapitalizmu i zbudowaniu demokracji ludowej, jako władzy mas pracujących z klasą robotniczą na czele.

Stalinowskie kierownictwo wojny narodów radzieckich przyniosło nowe wspaniałe sukcesy wielkiej i nieśmiertelnej nauce Marksa, Engelsa, Lenina, Stalina, przyniosło nowe wyzyski w systemie imperializmu i wyzwolenie spod władzy kapitału milionów ludzi w Europie i Azji.

Największy strateg i dowódca wojskowy wszystkich czasów i narodów Tow. Stalin ocalił kraj socjalizmu i całą ludzkość od jarzma faszystowskiego. Pod wodzą Tow. Stalina naród radziecki przebył chlubną drogę zwycięstw i dzisiaj bardziej niż kiedykolwiek przekonany jest, że ostateczny jego cel — komunizm jest już bliski.

„Życie i działalność Tow. Stalina, to życie i działalność wielkiej Partii, bohaterkiej WKP(b), — partii której na imię Partia Lenina i Stalina. Stalin wyrastał w Partii, Partia go wychowała. Stalin kierował i kieruje Partią, wychowywał i wychowuje Partię Stalin i Partia to nierozdzielna całość, bo Stalin to Wódz, a Partia to idea która żyje dla której walczy Wielki Stalin.

Długotrwałe okrzyki na cześć niezwykłej WKP(b) przerywają słowa mówcy:

Wielka sala trzęsie się od oklasków brmi powtarzaniem przez ponad dwu tysięczną rzeszę zebranych słowem „Stalin”, gdy tow. Ptasieński mówi o Towarzystwie Stalinie jako o obrońcy pokoju i wolności naszego kraju. Zebrani podchwytają entuzjastycznie „Międzynarodówkę”.

„Stalin, to Wódz całego obrotu pokoju i postępu, strażnik wolności i niepodległości narodów, chorąży demokracji i socjalizmu.

Imię jego stało się sztandarem walki milionów prostych ludzi o pokój i demokrację. Imię Stalina zapaliło we wszystkich sercach niezachwianą wiarę w wielką słuszną sprawę walki o pokój na całym świecie.

Ze szczególną radością ten wielki dzień 70-letniej rocznicy urodzin obchodzi naród polski i polska klasa robotnicza. Stalin to wielki przyjaciel narodu polskiego, nauczyciel i wychowawca polskiego proletariatusu.

W latach ucisku carskiego Stalin zagrzewał proletariatus polski do współ-

nej walki z proletariatem Rosji o obalenie despotyzmu carskiego.

Stalin uznawał zawsze prawo Polki do niepodległego bytu, zgodnie z marksistowską zasadą samookreślenia narodów. Pod kierownictwem Stalina walczyli synowie polskiej klasy robotniczej: Dzierżyński, Świerczewski, Rokossowski.

Stalin uczył polską klasę robotniczą bezkompromisowej walki z socjalizmem, nacjonalizmem, oportunistycznym. Zaszczepiał jej gorący proletariacki patriotyzm i głęboki rewolucyjny internacjonalizm.

Dzięki walce Tow. Stalina, na czele z WKP(b), Polska dwukrotnie z rąk zwycięskiej Rewolucji Październikowej otrzymuje wolność.

Pierwszym aktem rewolucji socjalistycznej jest deklaracja praw narodów Rosji, pod którą widnieją podpisy wodzów rewolucji — Lenina i Stalina.

Deklaracja ta unieważnia rozbiory Polski, dokonane gwałtem przez carat i proklamuje prawo Polski do niepodległego bytu.

Jednocześnie proletariatus zwycięskiej rewolucji, zawiadamiając o swych zwycięstwach — pozdrawia naród polski.

Imperialistyczna burżuazja polska, dorwawszy się do władzy przy pomocy zdradzieckiej prawicy P. P. S., — próbowała skierować polską klasę robotniczą na tory nienawiści do pierwszego państwa proletariackiego.

Bohaterska postawa Komunistycznej Partii Polski uniemożliwiła próby reakcji i renegatów PPS-owskich. Polski ruch rewolucyjny wystąpił przeciw dyktaturze Piłsudskiego w obronie rewolucji stalinowskiej.

Związek Radziecki i jego Wielki Wódz Stalin, nigdy nie utracili narodu polskiego z burżuazją polską. Widzieli oni w narodzie polskim, przyjaciela Związku Radzieckiego. To też kiedy miecz hitlerowski dotykał odsoniętej pierś narodu polskiego, Związek Radziecki i Wielki Stalin zafiarowali pomoc wojskową. Wyciągając bratnią dłoń żołnierza radzieckiego, rządząca Polska mafia sanacyjna odrzuciła i wtrącała naród Polski w otchłań nieszczęść i katastrofy narodowej.

Tow. Stalin pomagał polskiemu ruchowi rewolucyjnemu przełamywać trudności i przeszkody, walczył z odchyleńcami i wypaczeniami ideologicznymi.

Tow. Stalin osobiście brał kilkakrotnie udział w Komisji Polskiej, powołanej przez Komitet Wykonawczy III Międzynarodówki dla rozwiązania powstałych problemów.

W okresie okupacji hitlerowskiej naród polski zawdzięcza Tow. Stalinowi obronę interesów polskich na arenie polityki międzynarodowej, dążąc do tego, by Polska powstała po okupacji, była silną i niepodległą.

Naród polski zawdzięcza mu ponad to, że Wojsko Polskie brało udział przy boku niezwykłej Armii Czerwonej, że dzięki Towarzystwu Stalinowi zostało zaopatrzone w nowoczesny sprzęt bojowy, że zahartowało się w bitwach, zdobyło doświadczenie wojenne w szkole wielkich dowódców stalinowskich.

Dzięki pomocy Związku Radzieckiego i Wielkiego Stalina klasa robotnicza Polski zdobyła władzę w swoje ręce i buduje dziś fundamenty socjalizmu. W trudnościach gospodarczych jakie przeżywał nasz kraj, zawsze znaleźliśmy życzliwość i wyciągniętą dłoń pomocy ze strony Wielkiego Kraju Socjalizmu.

Nasze wzajemne stosunki wypływają z głębokiej treści wspólnoty interesów międzynarodowego proletariatusu. Są to stosunki oparte na granitowej podstawie nauki marksistowsko-

leninowskiej. Tworzymy pod kierownictwem Genialnego Stalina, jeden potężny front pokoju i wolności, front, przed którym drżą kapitalistyczni podlegacze wojenni.

Mówca analizuje kolejno rolę Związku Radzieckiego jako konsekwentnego, niezłomnego obrońcy pokoju.

Wśród olbrzymiego entuzjazmu zebranych tow. Ptasieński kończy swoje przemówienie: W dniu dzisiejszym wszystkie narody świata, cała potęga ludzkości ślą słowa braterskich pozdrowień dla tego, który całe życie swoje poświęcił walce o wyzwolenie człowieka pracy.

Dzisiaj na całym świecie na ustach wszystkich ludzi pracy jest potężne słowo Stalin. Słowo to zespała, jednoczy wszystkich bojowników o pokój. Imię Wielkiego Stalina stało się synonimem walki, zawołaniem bojowym.

STALIN! — TO IMIĘ NAJBLIŻSZE I NAJDROŻSZE MILIONOM LUDZI RADZIECKICH, KTÓRYCH ON PROWADZI DO WALKI, POD KTÓREGO KIEROWNICTWEM ZWYCIĘŻALI.

STALIN! — TO IMIĘ NAJBARDZIEJ UMIŁOWANE PRZEZ MILIONY BUDOWNICZYCH KOMUNIZMU.

STALIN! — IMIĘ NAJBARDZIEJ CZCZONE PRZEZ MILIONY MAS PRACUJĄCYCH KRAJÓW DEMOKRACJI LUDOWEJ, KTÓRZY MU ZAWDZIĘCZAJĄ SWOJE WYZWOLENIE.

STALIN! — TO IMIĘ WYMAWIANE DZIŚ PRZEZ MILIONY ROBOTNIKÓW I CHŁOPÓW W KRAJACH KAPITALISTYCZNYCH.

STALIN! — TO IMIĘ, KTÓRE STAŁO SIĘ SZTANDEREM WALKI O POKÓJ, DEMOKRACJĘ I SOCJALIZM.

STALIN! — TO UCIELESNIENIE REWOLUCYJNYCH TRADYCYJ MIĘDZYNARODOWEGO PROLETARIATUSU.

STALIN! — TO WÓDZ KOMUNISTÓW, BUDOWNICZYCH NOWEGO ŚWIATA.

My, polska klasa robotnicza, wychowankowie Waryńskiego, Róży Luksenburg i Dzierżyńskiego w dniu dzisiejszym ślemy Ci Nasz Drogę Wodzu, Ojcu i Nauczycielu swoje bojowe proletariackie pozdrowienia, przyrzekamy Ci, że wysoko dźmierząc będziemy sztandar rewolucji, sztandar marksizmu-leninizmu.

PRZYRZEKAMY CI, ŻE SZTANDAR TEN, POD KTÓRYM GINIEŁI ZA SPRAWĘ REWOLUCJI NAJLEPSI SYNOWIE NASZEGO NARODU, ZATKNIEMY WYSOKO NA SZLAKU ZBUDOWANEGO POD TWOIM KIEROWNICTWEM KOMUNIZMU.

WIERNI POZOSTANIEMY NAUCE TWOJEJ, IDEALY O KTÓRE TY WALCZYŁEŚ BĘDIEMY WPAJAĆ POLSKIEJ KLASIE ROBOTNICZEJ, BY GODNĄ STAŁA SIĘ TWOJEGO WODZU KIEROWNICTWA.

POLSKA ZJEDNOCZONA PARTIA ROBOTNICZA W IMIENIU CAŁEGO NARODU POLSKIEGO, PRZESYŁA CI DZIŚ WODZU NAJSERDECZNIEJSZE POZDROWIENIA.

ŻYJ NAMI, WALCZ Z NAMI, KIERUJ NAMI, A ZBUDUJEMY POD TWOIM KIEROWNICTWEM KOMUNIZM I ZATKNIEMY SZTANDARY REWOLUCJI NA GMACHACH PARYŻA, RZYMU, LONDYNU, WASHINGTONU”.

Gdy tow. Ptasieński kończy swoje przemówienie, strojna w czerwieni i portrety przywódców wielka sala rozbrzmiewa długo nie milknącymi okrzykami i oklaskami.

Olbrzymią owacją zebrani witają przemówienie przedstawiciela Armii Czerwonej kpt. Siedzienkowa, który mówi o Tow. Stalinie jako o Wodzu pracujących całego świata.

Przyjęcie adresu do Tow. Stalina, kończy oficjalną część akademii.

Tak żywiolowej i spontanicznej manifestacji miłości i przywiązania jak wczorajsza akademia, Rzeszów dotychczas nie przeżywał.

OGŁOSZENIE

KOPALNICTWO NAFTOWE w GLINIKU MARIAMPOLSKIM

przyjmie natychmiast

GŁÓWNEGO KSIĘGOWEGO

Chodzi wyłącznie o siłę wysoko kwalifikowaną.

Kandydat zgłosi się osobiście z dokumentami w Biurze Personalnym, celem omówienia warunków pracy. — Mieszkanie służbowe zapewnione. K-388

OGŁOSZENIE

Centrala Handlowa Przemysłu Chemicznego Ekspozycja Rejonowa w Rzeszowie, zawiadamia P. T. Odbiorców, że Hurtownie w Rzeszowie i Krośnie będą nieczynne w dniach 30. i 31. Grudnia br Z POWODU INWENTARYZACJI. K-389

OGŁOSZENIE

W związku z wprowadzeniem nowej emisji czeków, wszystkie czekki towarowe, zakupione do dnia 31 grudnia 1949 r. mogą być realizowane do dnia 31 marca 1950 r. Po upływie tego czasu może jedynie nastąpić rozliczenie gotówkowe z placówką, w której czekki towarowe nabyto.

Centrala Produktów Naftowych. K-378

Drobne ogłoszenia

- ZAGUBIONO książeczkę wojskową wydaną przez RKU Rzeszów, kartę rozpoznawczą oraz inne dokumenty na nazwisko Szyska Jan. G-385
- ZAGUBIONO tymczasowy dowód osobisty, wydany przez Dzikowiec oraz inne dokumenty na nazwisko Sidor Józef. G-386
- SKRADZIONO legitymację członka Związku Zawodowego Nr 29089 na nazwisko Potyra Stanisław w Przemyślu. G-381
- ZAGUBIONO książeczkę wojskową RKU Jarosław, dwie legitymacje kolejowe, wydane przez DOKP Kraków, legitymacje ZZK na nazwisko Ciupa Franciszek i Maria. G-387
- ZGUBIONO książeczkę wojskową wydaną przez RKU Nisko na nazwisko Zieliński Jan. G-378
- SKRADZIONO kartę rejestracyjną wydaną przez RKU Jarosław na nazwisko Kruk Michał Wierzbna powiat Jarosław. G-377

Zarząd Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Samorządu Terytorialnego i Instytucji Użyteczności Publicznej w Rzeszowie, zawiadamia o śmierci

TOW. MACIOŁKA MICHAŁA

sekretarza Zarządu Okręgu, zmarłego w dniu 21. XII. br. w 51. roku życia.

Wyprowadzenie zwłok na miejsce wiecznego spoczynku odbędzie się w Rzeszowie, dnia 23. XII. br. o godz. 14-tej z kaplicy cmentarnej przy ul. Mickiewicza. G-390

Nowa kadra instruktorów sportu wiejskiego

Wojewódzki Ośrodek Kultury Fizycznej w Przemyślu wyszkolił jeszcze jeden zastęp kadry instruktorów dla sportu wiejskiego. Przeszło 100 nowo wyszkolonych kursistów poszło na wieś, by organizować i umasawiać wychowanie fizyczne i sport wśród Ludowych Zespołów Sportowych. Aktywiści ci, którzy przechodzili już uprzednio kurs dla przodowników nabyli nowych wiadomości i przeszli twardą szkołę, która ma ich zaprawić do nowej pracy, do nowych zadań, jakie stoją przed nimi wśród młodzieży wiejskiej.

Zakończenie obecnego kursu zbiegło się z wielką uroczystością 70-lecia urodzin Generalissimusa Stalina. Hala sportowa przybrała odświętny wygląd, a wypisane hasła „Stalin

to Wolność i Pokój między Narodami”! — „Niech żyje Józef Stalin, Wielki Przyjaciel Narodu Polskiego!” napawały dumą młodych wiejskich sportowców, że w tym właśnie dniu zdobyli cenzus upoważniający ich do szerzenia nowej ideologii wśród Ludowych Zespołów Sportowych.

Kursanci uccili dzień urodzin Wielkiego Wodza Proletariatu pełnym wykończeniem lodowiska, które zostanie oddane do użytku młodzieży i klubów Przemysła. Na ten cel poświęcili 486 roboczo-godzin po za normalnymi zajęciami.

W czasie akademii wygłoszony został referat o „Życiu i działalności Józefa Stalina” przez kursanta Kuchańskiego.

Na część artystyczną złożyły się recytacje, wykonane przez kol. kol. Kwiatkowską, Biedrzyckiego, Godlinę, Mydlaka, oraz Oklińskiego. Odegrana została również jednoaktówka pt. „Stalin w Carycinie”.

Wreszcie Kazimiera Piecówna wyznaczona do lekkoatletycznej kadry narodowej odczytała następujące wezwanie do wszystkich zawodniczek i zawodników kadry reprezentacyjnej:

„My zawodniczki z LZS-ów wyrosły w twardej szkole życia wiejskiego, przywykły w środowisku wiejskim do skromnych warunków bytowania i wyteżonej pracy, uznając, że wprawdzie czołowi zawodnicy winni być otoczeni troskliwą opieką, za którą jesteśmy niezmiernie wdzięczne, stomy na stanowisku, że:

1. Sport winien prowadzić do prostoty życia i skromnych form bytowania,
2. Oszczędność winna obowiązywać również i w sporcie,
3. Czołowi zawodnicy wykazywać winni tyle teźny fizycznej, aby w podróży na obozy kondycyjne i do ośrodków wyszkoleniowych mogli się obywać bez wagonów sypialnych.

Wobec tego:

- a) rezygnujemy z przeznaczonych nam przez Polski Związek Lekkoatletyczny miejsc w wagonach sypialnych, a należność za te przejazdy przeznaczamy na rozwój wychowania fizycznego wśród najszerszych mas młodzieży wiejskiej, naszych sióstr i braci.
 - b) wzywamy czołowych zawodników i zawodniczki z innych pionów, aby zgodnie z pojęciem teźny, nowego stylu życia w Polsce Ludowej i oszczędności poszli za naszym przykładem.
 - c) zwracamy się do naczelnych władz sportowych w Polsce z prośbą o ustalenie wysokości powstałej z tego źródła oszczędności w ciągu całego roku.
- Po odczytaniu zobowiązania i apelu przedstawicieli zarządu Głównego ZSCH, — ob. Stelmarczyk, GUKF — Sapicki, KW PZPR — tow. Wolcz oraz Woj. Zarządu ZMP — ob. Król podziękowali uczestnikom kursu, życząc im owocnej pracy na nowych placówkach w sporcie wiejskim.

LZS „Miechocin” w dniu urodzin Generalissimusa Stalina

W Miechocinie odbyło się Nadzwyczajne Walne Zebranie Ludowego Zespołu Sportowego „Miechocin”, na które przybyli członkowie zespołu oraz zainteresowani sportem wiejskim niemal wszyscy mieszkańcy gromady.

Z życiem i działalnością Towarzystwa Józefa Stalina zapoznał zebranych E. Motyka, który omówił równocześnie dorobek Ludowych Zespołów Sportowych na polu wychowania fizycznego.

Po referacie rozwinęła się ożywiona dyskusja, która była dowodem przywiązania i wdzięczności dla Wielkiego Przyjaciela Narodu Polskiego.

Po oficjalnej części zebrania przystąpiono do wyboru nowych władz zarządu. Przewodniczącym wybrany został — Grzeszkowiak, zastępcą — Madej, skarbnikiem — Stala, sekretarzem — Z. Rawska.

Nowy zarząd opracował zarazem

plan pracy na okres zimowy, by w przyszłym roku osiągnąć jeszcze poważniejsze rezultaty. (M.)

Obrady zapaśników radzieckich

W Moskwie obradował wszechzwiązkowy zjazd ponad 200 czołowych zawodników i trenerów walk zapaśniczych.

Uczestnicy zjazdu omówili tegoroczne osiągnięcia w dziedzinie dalszego podniesienia poziomu technicznego i taktycznego zapaśników radzieckich oraz opracowali plan pracy na rok przyszły.

Podkreślono stały wzrost zainteresowania walkami zapaśniczymi w stylu klasycznym i wolnym oraz dalsze osiągnięcia w dziedzinie umasowania tej gałęzi sportu.

Rozegrane w ciągu roku liczne zawody o mistrzostwo republik, okręgów i miast wyloniły szereg nowych talentów o dobrym przygotowaniu technicznym i doskonałych warunkach fizycznych zarówno wśród zawodników z większych ośrodków sportowych, jak i spośród młodzieży wiejskiej.

SANOK

W meczu tenisa stołowego SKS Młodzi 1b zwyciężył w Zagórzu tamtejszy LZS 8:1. Punkty dla zwycięzców zdobyli Sanik II i Marszałek po 3 oraz Lizak 2. Dla LZS honorowy punkt uzyskał Suwała.

(13)

Anna patrzyła na Matwieja, nie wiedząc, czy mu uwierzyć. Lecz był to rzeczywiście przemian od Szyckowów. Nieraz w dzieciństwie posyłał ją ojciec do nich, gdy trzeba było coś zważyć.

— Nie wierzysz? — spytał Matwiej. Anna rzuciła się ku niemu, objęła go i wycałowała. Przez kilka dni nie opuszczała męża ani na krok, starając się zapomnieć o swym spotkaniu z Demianem. Nienawidziła go teraz — a raczej pragnęła nienawidzić, lecz, choć nie śmiała się przyznać sama przed sobą — nieśczęśliwy jego ożenek, budził w niej lęklivą, niepojętą litość.

ROZDZIAŁ TRZECI

W upalny dzień letni przygalopował do Wilczych Nor goniec z gminy z ważnym pakietem urzędowym. Zniwa były w pełni i w ciągu dnia pozostawali we wsi tylko starcy z dziećmi.

Goniec przejechał przez wieś na spienionym koniu i popędził na drugi brzeg rzeczki, by odszukać w polu soltyssa.

Wieść o poborze rekruta obleciała pola niczym hystroloty ptak. Ludzie porzucili sierpy i skoczyli do wsi. Po chatkach rozległ się babski lament, a przed północą w niejednym domu wszczęto hałaśliwą, lecz niewesołą pijatykę.

Po kilku tygodniach powróciło z miasta dwudziestu krótko ostrzyżonych, pochmurnych chłopaków...

Byli między nimi Matwiej Strogow, pastuch Anion Topilkin, parobek Jutkinów — Iwan Pjankow, koleś Matwieja — Kalistrat Zotow i Martyn Gorbaczow i wielu innych.

Rekrutów przdziele do służby na Dalekim Wschodzie i aż do święta Opieki Matki Boskiej zwalniano do domu.

Zanim termin zwolnienia upłynął, Matwiej z dziadkiem Fiszką odwiedzili tajgę Juksańską.

Od wielu dni trwały słoty. Deszcz mżył bez ustanku Tajga przeziarała przez bladobłękitny wolał jakby spowita mgłą.

Cisza panowała w tajdze. Nie słychać było głosów ptasich i zwierzęcych, zdało się, wszystko, co żywe, wyruszyło na leże zimowe gdzieś za siódmą górę.

Mysliwi przebywali nad Juksą tylko przez tydzień. Na dobrą sprawę należałoby pozostać do zimy: niech tylko spadnie śnieg — a ptaki i zwierzęta opuszczą swe kryjówki, i tajga znów odżyje. Ale nie można już było dłużej czekać — zbliżał się dzień wyjazdu Matwieja do woika.

Zanim opuścili obozowisko, dziadek Fiszka spojrzął ze współczuciem na siostrzeńca i powiedział cicho:

— Ckno ci? Mnie tak samo było markotno, kiedy wyjeżdżał z Rosji. Zebrali wszystkich, załadowali na wóz manatki i popędzili nas traktem. Dwadzieścia lat przeżyłem w Tam bowskiiej gubernii Myślałem, że mi tam umrzeć sądzono — a widzisz, dokąd mnie zaniosło? Teraz już — po prawdzie, nie chce mi się do Tambowa. Tam ludziom ciasno, Matiusza — a tu jest więcej przestrzeni, swobody.

— Nie dlatego mi ciężko, że się eni, wujku. Tesknotę można zgnieść w sobie. Ciężko mi od różnych myśli. Ty mówisz, że w Tambowie ciasno. A gdzież nie jest ciasno? Niech tu jakiś Zimowski zło znajdzie — i zaraz się zwalą różni Pribytkinowie i Kuźminowie, zagrabią

całą tajgę i koniec zrobią z twoją wolną przestrzenią; przepędzą naród i od tajgi, i od ziemi.

Matwiej wstał z cedrowego pnia i zaczął pas.

— No, komu w drogę... — Popatrzył na rzekę i las i rzekł surowo: — Byćaj tu częściej, wujku. Strzeż tajgi i nie spuszczać oka z Zimowskiego. On coś zamierza nie na żarty. W razie czego — wymyśl jakiś wybieg, choćbyś miał w nocy nie spać. Wiesz przecież sam: bez tajgi nie mamy po co żyć.

Dziadek Fiszka słuchał Matwieja, z trudem powstrzymując łzy.

— Matiusza! — zawołał, — Jakby to było w mojej mocy, wzięłbym cię schował w tajdze — i żyj sobie zdrowo. Pomyśl sam, co to za mąg będzie? Zostanę bez ciebie, Matiusza, jak się-rotą.

Milczał chwilę i powiedział, ogarniając las spojrzaniem:

— Nie frasuj się o tajgę — póki ja żyję, nikt jej nam nie odbierze.

Odwrocił się kryjąc oczy, przewiesił strażbę przez ramię i ruszył szybkim krokiem po ścieżce. Jego niska, przygarbiona postać to ukazywała się, to znikala pomiędzy pniami cedrów.

Nad ogniskiem snuła się błękitnawa wstążeczka dymu. Potokiem, chybocząc się, płynęła kłoda drzewa. Wilgotny wiatr jesienny ledwie kołysał wierzchołkami drzew, Tajga szumiała żałośnie, monotonna.

Matwiej pożegnał spojrzaniem rzekę, cedry, westchnął ciężko i poszedł w ślad za dziadkiem.

Chłodne słońce zimowe zalewało przezrzystą poziutą okrytą śnieżnym puchem ulicę Wilczych Nor. Cała wieś wyszła zegnąć rekrutów.

— Pilnuj zdrowia, żebyś się w drodze nie przeziębił — upominała go Agafia.

Wszyscy dawali jakieś rady. Tylko dziadek Fiszka stał na uboczu, trzymając na ręku otulonego kocem Artiomkę i spoglądał ukradkiem na Matwieja.

Baby otoczyły Annę ciasnym kręgiem, uzały się nad nią.

— Dosty tego beczenia, baby! — krzyknął na nie Zachar. — Czego placiecie, jak po umarłym? Choćby mi było nie wiem jak żal Matwieja, ale przecież ktoś musi służyć w wojsku. Spróbujcie wszystkich zmierzyć puszcic do domu — to nam obcy w jednej chwili całe państwo zabiorą. Wtedy gorzej będziecie plakać!

Baby przycichły. W głębi duszy pojnowały to i one.

— No, wspomnijcie mnie tam dobrym słowem — rzekł Matwiej, gdy konie wiozące rekrutów, poczęły wyjeżdżać ze wsi.

Siląc się na uśmiech objął matkę, dziadka Fiszkę, pocałował Artiomkę. Agafia przypadła do jego ramienia i zasłochala gorzko. Dziadek Fiszka nie powstrzymał się, chlipnął. Na jego brodzie zawisło kilka łez, które w mgieniu oka zmieniły się w sopekli lodu.

Agafia pierwsza pozostała w tyle za saniami Matwieja. Stała na wzgórku, długo machając zdjętą z głowy chustką. Połem dziadek Fiszka zagubił się gdzieś między odprowadzającymi i Matwiej nie widział go już więcej.

Zachar odprowadził syna do miasta. Czując, że w ostatniej minucie trzeba Matwieja i Annę zostawić samych, pozostał w tyle i poszedł piechotą razem z ojcem rekruta Kuźmy Surkowa.

— Pilnuj się, Matiusza, żeby ci się, broń Boże, co nie stało. I pisz często, bo się zamartwię — mówiła Anna, zakrywając twarz końcem chusty.

(C. d. n.)